DECCAL'İN AYİNİ TERÖR

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

B i r i n c i B a s k ı , N i s a n 2 0 0 2

İ k i n c i B a s k ı , N i s a n 2 0 0 6

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

Deccal kelimesi pek çok kişi için bir anlam taşımaz. Çünkü insanların büyük bir bölümü bu konuda çok sınırlı bilgiye sahiptir, hatta bu kavramı hiç duymamışlardır. Oysa Deccal, Peygamberimiz (sav)'in kıyamet gününün yaklaştığına işaret eden hadislerinde, hakkında çok fazla detay verilen son derece önemli bir kavramdır. Bu kitabın amacı da Deccal'i hadislerde bildirilen tüm özellikleriyle tarif etmek, Peygamberimiz (sav)in dikkat çektiği bu şeytani gücün yakından tanınmasına vesile olmaktır.

Deccal ahir zamanda (dünyanın son devirlerinde) ortaya çıkacak en büyük negatif gücün adıdır. Hadislerde genelde bir kişilik olarak tasvir edilmektedir, ancak bu bir kişi olabileceği gibi, şiddete ve vahşete eğilimli, şeytani özelliklere sahip ve insanlara zulmeden bir ideoloji de olabilir. Kitabın ilerleyen bölümlerinde de Deccaliyet bu yönü ile ele alınacak, tüm dünyaya etki eden sapkın bir fikir akımı olduğu gösterilecektir. Bu fikir akımı, adeta bir büyü gibi kitlelere etki eden, tüm saçmalığına ve yanlışlığına rağmen takipçileri olan ve hatta kendi içinde çeşitli mezhepleri bulunan bir akımdır.

Bu akımın, kendi çarpık ideolojisini dünyaya hakim kılmak için, insanları korku ve tedirginliğe iterek karmaşa ve anarşi meydana getirmesi, yeryüzünde huzur ve güvenlik bırakmaması, kitapta üzerinde durulacak bir diğer önemli konudur. Söz konusu akımın, hedefine ulaşmak için en yoğun şekilde kullandığı yöntemlerden biri, savunmasız insanlara yönelik olan şiddet ve terör eylemleridir. Diğer bir deyişle terör, Deccal sisteminin en önemli aracıdır. Bu araç, Deccal sisteminin takipçileri tarafından adeta bir ayin şeklinde, yani büyük bir histeri ve feveran içinde kullanılır.

Bugün halen dünyanın çeşitli bölgelerinde devam eden savaşlar, çatışmalar, kanlı terör eylemleri, vahşi katliamlar, cinayetler ve soykırımlar, ahir zamanın en önemli şeytani gücü olan Deccal'in eseridir. Bu sistemin ana hedefi, insanları imandan, güzel ahlaktan, manevi derinlikten, sevgiden, şefkatten ve tüm insani meziyetlerden uzaklaştırıp, onları sevgisiz, saldırgan, vahşetten ve şiddetten zevk alan vahşi birer hayvan haline getirmek ve bu şekilde dünyayı kanlı bir arenaya çevirebilmektir. Ancak bu planın hiçbir zaman galip gelemeyeceği ve Deccal'in sisteminin mutlaka yok olacağı asla unutulmamalıdır. Oluşturduğu kaosun ve meydana getirdiği fitnenin boyutları her ne olursa olsun, Deccal'in fikir sistemi, hak olmayan tüm diğer fikir akımları gibi Allah'ın bir kanunu gereği yenilmeye ve yok olmaya mahkumdur. Ve bu yenilgi, Allah'ın izni ile, ihlasla Allah'a yönelen ve yeryüzünde imanın ve güzel ahlakın yayılması için çaba gösterenlerin yaptıkları fikri mücadele ile gerçekleşecektir. Bu, Allah'ın iman edenlere bir vaadidir. Bir Kuran ayetinde, hakkın ortaya konmasının, batılı yok edeceği şöyle haber verilir:

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

DECCAL

Arapça bir kelime olan Deccal, **"yalancı, hilekar; zihinlerde, gönüllerde iyi ile kötüyü, hak ile batılı karıştıran; bir şeyi yaldızlayıp gerçek yüzünü gizleyen; her yeri dolaşan kötü ve uğursuz kişi"** gibi anlamlara sahiptir. Peygamberimiz (sav)'in ahir zamanı anlatan pek çok hadisinde Deccal, kıyametin en önemli alametlerinden biri olarak yer almaktadır. Günümüzde dünyanın durumu ise, Peygamber Efendimizin hadislerinde tarif ettiği ahir zaman ile büyük benzerlikler göstermektedir. Hadislerde bu dönemde fitnenin (karmaşa ve bozgunculuğun), anarşinin ve şiddetin yaygınlaşacağı dünyada huzurun kalmayacağı insanların açlık, fakirlik, kıtlık gibi pek çok sıkıntı ile mücadele edeceği, kötülüğün ve fesadın yaygınlaşacağı bildirilmiştir. (Detaylı bilgi için Bkz. *Kıyamet Alametleri*, Harun Yahya, 2001) Bu dönemde, karmaşa ve huzursuzluğun yaygınlaşmasına neden olan, insanları ahlaksızlığa ve kötülüğe iten, kitleleri inkara ve isyana yönlendiren, terörün ve şiddetin kaynağı haline gelen fikri altyapı ise Deccal'dir. Deccal'in ahlaksızlığı yaymada kullandığı metod iyiyi kötü, kötüyü iyi göstermesi olacaktır. Bu konuda bildirilen hadislerden biri şöyledir:

Deccal çıkar. Maiyetinde su ve ateş vardır. İnsanların su olarak gördüğü yakıcı bir ateştir. İnsanların ateş olarak gördükleri de soğuk ve tatlı bir sudur.[1]

Peygamberimiz (sav) hadislerinde, kıyamet kopmadan önce Deccal'in muhakkak çıkacağını belirtirken, Deccal'in nasıl bir ortamda ortaya çıkacağını da bildirmiştir. Deccal'in çıktığı dönem; din ahlakının yaşanmadığı, Allah'ın açıkça inkar edildiği, ahlaksızlığın, karmaşanın, savaşların, çatışmaların çok yaygınlaştığı, terörün, cinayetlerin ve şiddetin günlük hayatın bir parçası haline geldiği bir dönem olacaktır. Tarih boyunca dünya üzerinde anarşi ve kargaşanın yaşandığı dönemler olmuştur, ancak Deccal'in neden olduğu karmaşa ve kaos ortamı, tarihin hiçbir döneminde eşi görülmemiş büyüklükte olacaktır.

Peygamberimiz (sav) de bir hadisinde bu konuya dikkat çekmiştir:

Allah Hz. Adem'i yaratmış olduğu günden bu yana, Deccal'in fitnesinden daha büyük bir fitne olmamıştır.[2]

DECCALİYETİN DİNİ DARWINİZM

Deccal'i anlatan pek çok hadiste çeşitli benzetmelerle tarif edilen özellikler, bir ideolojinin özellikleri olarak değerlendirildiğinde netlik kazanmaktadır. Bu durumda insanları inkara sürükleyen, din ahlakından uzaklaştıran, insanlar arasında fitne ve kargaşa çıkmasını sağlayan her türlü ideoloji ve düşünce sistemi, Deccal'i temsil etmektedir.

Bugün yeryüzünde din karşıtı en büyük fitnelerden biri, materyalizm ve materyalizmden türeyen çeşitli ideoloji ve akımlardır. Tüm bu akımları kapsayan, hepsinin sözde bilimsel çıkış ve dayanak noktası olan düşünce ise Darwinizm'dir. Darwinizm, ortaya atıldığı tarihten itibaren materyalist ve din karşıtı ideoloji ve akımların temel dayanak noktası haline gelmiş, bu ideolojileri savunanlar tarafından adeta bir din haline getirilmiştir. Darwinizm'in, ahir zamanda Deccal'in dini haline getirileceğine büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi de şu açıklaması ile dikkat çekmiştir:

Tabiatçılık ve materyalizm felsefesinden çıkan **nemrudane bir akım**, ahir zamanda felsefe vasıtasıyla gittikçe yayılarak kuvvet bulur, **ilahlık iddia edecek bir dereceye çıkar.** [3]

Tam da Bediüzzaman'ın "tabiatçılık ve materyalizm felsefesinden çıkan nemrudane bir akım" şeklinde belirttiği gibi, Darwinizm, doğaya müstakil bir güç atfeden, tüm canlılığın kör tesadüflerin eseri olduğunu, yaratılmadığını iddia eden, insanları Allah'a imandan uzaklaştırmaya çalışan bir öğretidir. *Kütüb-i Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi* isimli, Peygamber Efendimizin hadislerinin biraraya getirildiği ve hadislerin açıklamalarının yer aldığı kitapta ise bu konu şöyle yorumlanmıştır:

Deccal'in yol açtığı ahir zaman fitnesinin en bariz ve en mühim vasfı dine karşı olmasıdır. Ahir zamanda ortaya çıkacak bir kısım hümanist görüşler ve değerler, dinin yerini almaya çalışacaktır. Bu yeni din, insan üstünde mevcut her çeşit İlahi hakimiyeti kaldırmak için inkarı kendisine temel alır... **Temel ilahı madde ve insan olan din dışı bir dindir.** [4]

Alıntıda sözü edilen "hümanist görüşler" bugün gerçekten de bir din kimliğine bürünmüş durumdadır. Çağımızda hümanizm, Allah'ın inkar edildiği ve insanın sözde tapılacak kutsal bir varlık olarak gösterildiği ateist bir din durumundadır. Hümanist kurum ve derneklerin yayınlarına bakıldığında ise, tüm dünya görüşlerini evrim teorisine dayandırdıkları görülür. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Global Masonluk*, İstanbul, 2002)

Canlıların cansız maddelerden oluştuğu ve evrimleşerek geliştiği fikrini savunan Darwinizm'in en önemli mekanizması ise "tesadüf"tür. Bu aldatıcı öğretiye göre tüm canlı türleri, tesadüfen ortaya çıkan bir hücreden, yani ortak bir atadan oluşmuş ve zaman içinde yine tesadüflerin etkisiyle meydana gelen küçük değişimlerle

birbirlerinden farklılaşmışlardır. Hiçbir akılcı ve bilimsel dayanağı olmayan bir hayal ürününden ibaret bu teori, Darwin döneminin ilkel bilim düzeyi ve sosyolojik koşulları içinde pek çok kişi tarafından kabul görmüştür. Ancak bilimin ve teknolojinin ilerlemesi ile birlikte teorinin de dev bir safsatadan ibaret olduğu anlaşılmıştır. Buna rağmen bugün halen bu teoriye bağlılıkta direnenler, aşağıda da ele alacağımız gibi, ideolojik gerekçelerle bu akıl dışı teoriden vazgeçemeyen çevrelerdir.

Darwinizm, ortaya atıldığı tarihten itibaren materyalist ve din karşıtı ideoloji ve akımların temel dayanak noktası haline gelmiş, bu ideolojileri savunanlar tarafından adeta bir din haline getirilmiştir.

Bu batıl dine göre yeryüzünde canlılık yaratılmamıştır, kendiliğinden var olmuştur. Bu saçma anlayışı benimseyenlere, "Peki canlılık ilk olarak nasıl ortaya çıkmıştır?" diye sorulduğunda, bu soruya verecekleri cevap "Canlıları kör tesadüfler var etmiştir" olacaktır. Oysa tesadüf tamamen başıboş, akılsız ve amaçsız bir güçtür. Allah ise her şeyi bir düzen, plan, akıl, hikmet ve intizam ile yaratır. İnsan bir eşya ile karşılaştığında bunu mutlaka bir yapan olduğunu bilir, gördüğü şeyin kendisinin görmediği bir anda akıl ve şuur sahibi bir varlık tarafından tasarlanıp meydana getirildiğini anlar. Üstelik bunu anlaması için uzun uzun düşünmesine, araştırma yapmasına da gerek yoktur. Bakar bakmaz anlaşılan bir şeydir bu. Örneğin insan bir odaya girdiğinde gördüğü koltuğu, masayı, saati, televizyonu yapan birileri olduğunu, birisinin bu eşyaları oraya taşıdığını, yine birisinin bu eşyaları odaya en uygun olacak şekilde yerleştirip odayı dekore ettiğini bilir. Kimse masanın, koltuğun, saatin, televizyonun kendi kendine ortaya çıktığını veya kendi kendilerine o odaya gelip, kendilerine uygun bir yer bulup yerleştiklerini düşünmez. Bunu düşünen biri çıkarsa da, doğal olarak bu kişinin aklından şüphe edilir.

Darwinizm gibi saçma bir fikre inanan insan ise; elmaların, portakalların, çileklerin, üzümlerin, kavunların, karpuzların, kirazların, eriklerin, şeftalilerin, kayısıların, güllerin, leylakların, sümbüllerin, menekşelerin, manolyaların, karanfillerin, kedilerin, ceylanların, kaplanların, tavşanların, sincapların, zebraların, zürafaların veya daha burada sayamadığımız binlerce türün ve hatta mühendislerin, doktorların, profesörlerin, akademisyenlerin, sanatçıların, devlet adamlarının yani tüm insanların kör tesadüfler sonucunda kendi kendine ortaya çıktığı iddiasındadır. Diğer bir deyişle bu kişiye göre gördüğü her varlık tesadüflerin eseridir. Bu durumda "tesadüf" bu kişinin ilahı durumundadır. Ancak dikkat edilirse bu sözde ilah, düşünce yeteneği olmayan, dünyanın en akılsız ilahıdır; çünkü bu ilah hem kendisinin ne olduğunun farkında değildir, hem de ne ortaya çıkardığını ve yaptığını bilmemektedir.

Peygamberimiz (sav) Deccal ile ilgili bir hadisinde **"Haberiniz olsun ki o kördür"** sözü ile Deccal'in gözünün kör olduğunu bildirmektedir. Bazı İslam alimleri tarafından bu hadis, "Deccal'in kalp gözü kördür" şeklinde açıklanmaktadır.[5] Bu açıklama yukarıdaki bilgiler ışığında daha net anlaşılmaktadır. Kör tesadüfü ilahlaştıran bir dine inanan insanların kalp gözü de, akıl gözü de kördür. Bu insanlara, "Allah tüm evreni

üstün bir akıl, düzen ve intizam ile yarattı" denildiğinde hemen itiraz ederler. Ama "herşey kör tesadüflerin eseridir" dendiğinde, bunu son derece mantıklı bulurlar. Akıllı ve bilinçli bir yaratılışın yerine, karmaşa ve kaos içerisinde aklı ve şuuru olmayan tesadüflerin herşeyi var ettiği gibi akıl dışı bir iddiayı kabul ederler. Bu yönüyle düşünüldüğünde Darwinizm, dünya tarihinin en hayret verici, en akıl almaz batıl dinidir. Şaşırtıcı olan bir başka yön de, yanlış ve saçma olduğu açık olan bu dini bir takım eğitimli kişilerin de benimsiyor olmasıdır. Bazı profesörler, devlet adamları, siyasetçiler, öğretmenler, avukatlar, doktorlar bile bu saçmalığa inanabilmektedir. Bu da Deccal'in fikri sisteminin adeta bir büyü gibi insanları etkisi altına aldığını göstermektedir.

Peki kimi insanları böylesine akıl ve mantık dışı bir iddiayı benimsemeye ve hatta hararetli birer savunucusu olmaya iten etken nedir?

İşte burada karşımıza çıkan, ahir zamanda Deccal'in fikir sisteminin yayılması için sürdürülen yoğun propagandadır. Bu etkinin oluşturulabilmesi için insanlara şuurlarının açılmaya başladığı ilk andan itibaren yoğun telkin verilir ve insanlar aşama aşama bu sapkın dine dahil edilirler. İnsanın çocukluk çağından itibaren almaya başladığı bu telkin, birkaç aşamalıdır ve her bir aşamasında insan, Deccal'in karanlık dünyasına bir adım daha itilmiş olur. Bu yoğun telkinden korunabilmenin en önemli yolu ise kişinin sadece vicdanının sesini dinlemesidir. Çünkü vicdan, insanı, Allah'ın izni ile, her zaman en doğru yola ileten bir rehberdir. Bilimsel olarak tamamen çökmüş olan Darwinizm ise, günümüzde yalnızca ideolojik bir görüş olarak savunulmaktadır ve bilimsel delillerin yanı sıra, insanın, vicdanına başvurarak da yanlışlığını kolayca fark edebileceği bir safsatadır.

Bu tehlikeye karşı temkinli olmak ve bu telkin mekanizmasının ne şekilde çalıştığını anlayabilmek için, çocukluk çağından itibaren geçirilen aşamalara değinmek yerinde olacaktır.

I. Aşama "Hayatın Tesadüflerin Eseri Olduğu" Yalanı Anlatılır

Bir çocuğun çevresindeki olayları ve yaşamı algılaması ve değerlendirmesi bir yetişkinden çok daha farklıdır. Çocuk sürekli sorular sorar, çevresinde gelişen olayların nedenlerini sorgular. Nasıl var olduğunu, nasıl konuştuğunu, doğadaki diğer canlıların nasıl meydana geldiğini, bitkileri kimin var ettiğini, güneşin nasıl doğup battığını, ayın nasıl havada durduğunu ve daha pek çok sorunun cevabını arar. Aslında tüm bu sorular karşısında bir çocuğa verilecek tek bir doğru cevap vardır. Ancak insanlar genellikle bu sorulara iki türlü cevap verirler. Bunlardan birincisi ve doğru olanı, kendisi de dahil olmak üzere etrafında gördüğü herşeyi Allah'ın yarattığı ve tüm insanların kendilerini

yoktan var eden, büyüten, yediren, içiren, nefes aldıran, koruyan, esirgeyen Allah'a karşı sorumlu oldukları cevabıdır. Allah'ın tüm kainatı sarıp kuşattığı, her an her yerde olduğu, insanları her an gördüğü, duyduğu ve işittiğidir.

Ancak insanların bir kısmı çocuklarının sordukları sorulara bu doğru cevabı vermezler. Bir kısmı çocuklarına herşeyi yaratanın Allah olduğunu söyler, ancak Allah'ın herşeyin tek hakimi ve sahibi olduğunu, herşeyin O'nun dilemesi ile gerçekleştiğini anlatmazlar. Diğer grup ise, çocuklarını çok daha büyük bir yanlışa yöneltirler. Bu insanlar tüm kainatın akılsız ve şuursuz tesadüflerin eseri olduğu yanılgısını savunurlar. Çünkü onlar da büyüklerinden veya çevrelerinden aynı cevapları duyarak yetişmiş ve yıllar boyunca bu doğrultuda eğitim almışlardır. Okullarda, gazetelerde, televizyonlarda hep Allah'ın varlığını inkar eden bir telkinle karşılaşmış, bu aldanış adeta beyinlerine kazınmıştır.

Üstelik bu telkin insanlarda öylesine bir kabullenmeye neden olmuştur ki, gördükleri her türlü yaratılış harikasına rağmen düşünmemeye, vicdanları ile gördükleri doğruları göz ardı etmeye alışmışlardır. Aslında bu durum da başlı başına bir yaratılış mucizesidir. İnsanların gördükleri tüm delillere, şahit oldukları pek çok mucizeye rağmen inkarda direnmeleri, Kuran'da bize bildirilen bir mucizevi durumdur. Allah bazı insanların gördükleri her türlü mucizeye rağmen iman etmeyeceklerini bir ayette şu şekilde bildirmektedir:

Gerçek şu ki biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve herşeyi karşılarına toplasaydık, Allah'ın dilediği dışında, yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (Enam Suresi, 111)

Bu gibi insanların çocuklarına verdikleri eğitim de kendi inandıkları Deccal dini doğrultusunda olmaktadır. Böylece insanların büyük kısmı daha çocuk yaştan başlayarak Allah'ın varlığını ve yaratma sanatını hiç düşünmeden, herşeyin bir tesadüften ibaret olduğuna inanarak büyür. Bazı aileler ise çocuklarına bu konuda hiçbir bilgi vermezler ve onları biraz daha büyüdüklerinde bazı televizyonlarda, filmlerde, gazetelerde veya kitaplarda karşılaşacakları ateist telkinlere açık bırakırlar. Bu durumda da sonuç, çoğu kez çocuğun bu telkinlere kapılmasıdır.

II. Aşama
Hayatın Şiddete Dayalı Bir Mücadele Alanı Olduğu Yalanı Öğretilir

Yaşamın tesadüf ve rastlantıların eseri olduğunu düşünen bir insan için, kendisi ilk başlarda şuurunda olmasa dahi, madde tek mutlak değer haline gelir ve böylece ilk

aşama aşılmış olur. Benzer telkinlerle yetişenlerin çoğunlukta olduğu bir toplumda, çocuğun beynine kazınacak önemli telkinlerden bir diğeri ise "güçlü ve bencil olduğu müddetçe ayakta kalabileceği"dir.

İlk başta aile içerisinde işlenen bu telkin, çocuğun okula başlaması ile birlikte daha güçlü ve kapsamlı bir hale gelir. Çocuğun ailesi ve çevresinden aldığı telkin, okulda kendisine bilim kisvesi altında öğretilen "insanların atası hayvanlardır, dolayısıyla hayvanlar arasındaki ilişki insanlar arasındaki ilişkiler için de geçerlidir" şeklindeki tamamen bilim dışı teorilerle desteklenir. Böylece çocuk, bireyler ve toplumlar arasında sürekli bir mücadele olduğunu, zayıf olanların ortadan kalkacaklarını ve kendisinin de buna göre bir yaşam sürdürmesi gerektiği yalanını öğrenmeye başlar. Bu eğitime göre bir çocuğun hayatta en çok ihtiyaç duyacağı ve asla unutmaması gereken ders, bu mücadele ortamı içinde gerekirse güç, şiddet ve hile de kullanarak ayakta kalmayı başarabilmektir.

Bu telkin okulla da sınırlı kalmaz. Çocuk, dinlediği şarkı sözlerinde, izlediği filmlerde, reklamlarda, video-kliplerde, hatta oynadığı bilgisayar oyunlarında, kısaca hayatının her anında yoğun bir Sosyal Darwinizm telkini almaya devam eder. Söz konusu yoğun telkin neticesinde, insanlarla olan tüm ilişkilerini maddeci bir anlayış üzerine kurar. Bu, insan hayatının her anına acımasızlığın, bencilliğin, çıkarcılığın, vefasızlığın hakim olması demektir. Bu anlayışın doğal bir sonucu olarak çocuk, ahlaki değerlerden uzak, karanlık bir dünyanın içine itilir.

Oysa Kuran ahlakı insanlara bunun tam zıddı olan bir hayat sunmaktadır. Kuran'da insanlar, barışa ve güvenliğe davet edilir. Kuran ahlakının yaşandığı toplumlarda sevgi, merhamet, hoşgörü, huzur, dürüstlük, fedakarlık ve insaniyet egemendir. Allah'ın insanlara emrettiği güzel ahlak, şu şekilde bildirilmiştir :

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. "Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür. Çünkü biz, asık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimizden korkuyoruz." Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir. (İnsan Suresi, 8-11)

III. Aşama
Hiç kimseye karşı sorumlu olmadığı öğretilir

Sorduğu her soruya materyalist ve Darwinist düşünce çerçevesinde cevaplar alan çocuğun önünde, doğal olarak aynı düşüncelere sahip olmaktan başka bir yol kalmamıştır. Artık o da, bunu açıkça ifade etmese bile, kendisini ve karşısındaki insanı evrimleşmiş bir tür hayvan olarak görmeye başlayacaktır.

Ancak eğitimin önemli bir aşaması daha vardır. O da çocuğun kendisinden başka hiç kimseye karşı sorumlu olmadığı yanılgısını öğrenmesidir. Kendisine telkin edilen bu batıl inanca göre; eğer en baştan beri sadece madde varsa ve madde hep var olacaksa, hayatın tamamı rastlantıların bir eseri ise, üstelik ölüm tamamen bir yokoluşsa, o zaman insan için önemli olan yalnızca maddi çıkarlardır. Maddelerden oluşan bu dünyada manevi değerlerin bir anlamı kalmaz. Bu durumda insanın düşünmesi gereken tek şey, kendi istek ve tutkularının ne yolla olursa olsun tatmin edilmesidir. Kuran'da yer alan **"Bizim, sizi boş bir amaç uğruna yarattığımızı ve gerçekten Bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sanmıştınız?" (Müminun Suresi, 115)** ayeti, bu cahil insanların çarpık bakış açısını bizlere göstermektedir.

Gerçekte ise başıboş bir hayat süreceğini ve ölümle birlikte yok olacağını düşünen insanlar, çok büyük bir yanılgıya düşmüşlerdir. İnsan, herşeyi yoktan var eden Rabbimize karşı sorumludur. İnsanı, belli bir kader üzerine yaratan, geçmişini, şu anını ve geleceğini bilen, öldükten sonra onu sorgulayarak yaptığı herşeyin karşılığını verecek olan Allah'tır. Allah onu, hayvanlardan farklı olarak bir ruh, akıl, irade ve muhakeme yeteneği ile yaratmıştır. Yani bir insan, içinde farklı eylemlere karşı bir istek veya dürtü duysa dahi, bu özellikleri ile kötülüğü engelleme gücüne sahip olarak yaratılmıştır.

Bunun bilincinde olmayan veya bu gerçeği göz ardı eden bir kişinin toplum için tehlike oluşturacağı ise açıktır. Örneğin bir olay karşısında öfkelenen kimse, karşısındaki kişiye hiç düşünmeden zarar verebilir, acımasızca davranabilir. Karşısındakinin savunmasız biri olması onun için bir anlam taşımaz. Önemli olan öfkesini bir şekilde giderebilmesidir. Ancak Allah'ın kendisine verdiği ruhu taşıdığını bilen, akıl ve vicdan sahibi insan her türlü durumda öfkesine hakim olur. Muhakemesi ve vicdanı her an açıktır. Allah'a hesap veremeyeceği en küçük bir harekette bulunmaz. Günah işlediğinde ise bundan tevbe eder ve hatasını düzeltir.

Allah, kendisini başıboş zannedenlere yaratılışlarını ve ölümden sonra tekrar dirileceklerini Kuran'da şöyle hatırlatmaktadır:

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor?
Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi?
Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.'

Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı.

(Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir? (Kıyamet Suresi, 36-40)

Bir başka ayette ise insanlara hem kötülüğün hem de kötülüklerden sakınmanın ilham edildiği bildirilmiştir. **(Şems Suresi, 7-10)** Dolayısıyla insanların ahlaklarındaki bozuklukların ve suç işlemelerinin ardındaki temel neden, Allah'a iman etmemeleri, yaptıklarından dolayı Allah'a hesap vermeyeceklerini zannetmeleri ve bu nedenle Allah'tan sakınmamalarıdır. Oysa insanın bir yaratılış amacı vardır. **"... insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım" (Zariyat Suresi, 56)** ayeti ile bu sorumluluğun "Allah'a ibadet etmek" olduğu bildirilmiştir. İnsan dünya hayatında denemeden geçirilmektedir ve sorumluluklarını yerine getirmediği durumda, bununla sorguya çekilecektir. Bu sorumluluklardan bazıları Beyyine Suresi'nde şu şekilde bildirilir:

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (Beyyine Suresi, 5)

Doğru din, Allah'ın dinidir, ama pek çok insan kitabın başından itibaren sözünü ettiğimiz telkinler sonucunda bundan uzaklaşır. Önceki sayfalarda aşamalarını tarif ettiğimiz Sosyal Darwinist eğitimden geçen bir insanın önünde pek fazla seçim imkanı kalmaz. Hayata ve insanlığa bakış açısı tamamen materyalist-Darwinist düşünce doğrultusunda şekillenir. Artık o da sadece kendisini ve çıkarlarını korumak için mücadele edecek, çoğu zaman şiddet, zulüm ve hileyi tek yol olarak görecek, dinsizliğin getirdiği kabus içinde bir suçtan bir başka suça koşacaktır. Üstelik bu durumda onu durduracak veya engelleyecek bir sebep olmayacaktır. Sürekli "bela arayan", savunmasız insanlara saldıran, mazlumları ezen ve haklarını yiyen, şiddetten zevk alan, kanı ve gözyaşını eğlence konusu edinen, kısacası tüm insani özeliklerden uzaklaşan insanların sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Bunun en önemli nedeni de, Deccal dininin bu ürkütücü telkinlerinin, insanlara hayatın vazgeçilmez bir gerçeğiymiş gibi öğretiliyor olmasıdır.

DECCAL DİNİNİN MEZHEPLERİ

Hadislerde Deccal'in fitnesinin tüm dünyayı saracağı bildirilmektedir. Bunun bir işareti de her dinden, her milletten, her inançtan bu sisteme uyanların olacağıdır. Bu fitne çok büyük ve kapsamlı olduğu için pek çok insan bilerek veya bilmeyerek bu tuzağa düşecektir. Bu, insanların fark etmeden de olsa Deccal'in savunduğu yaşam tarzına uymaları anlamına gelmektedir. Diğer bir deyişle dünya görüşleri ne olursa olsun, anarşi oluşturan ve anarşiyi savunan, şiddet uygulayan ve şiddetten yana olan, huzuru ve güvenliği bozacak eylemlerde bulunan kişilerin hepsi Deccal'in dinine tabi olmuşlardır.

Bununla birlikte bu dinin kendi içinde çeşitli "mezhepleri" vardır. Geride bıraktığımız yüzyılı incelediğimizde Darwinizm'den hayat bulan iki önemli ideolojinin insanlık üzerinde yıkıcı etkileri olduğunu görürüz: Komünizm ve faşizm.

Bu iki ideoloji, Deccal dininin iki ana mezhebi olarak kabul edilebilir. Her iki ideolojinin de kurucuları ve önde gelen liderleri günümüzde Deccal'in fikri sisteminin kökeni olan Darwinizm'in bağlılarıdır ve iki akım da Darwinizm'in derin etkisi altındadır. İnsanlığın başına sayısız felaketler getiren, dünyayı adeta bir arenaya çeviren bu mezhepler yakından incelendiğinde ortaya ilginç bir tablo çıkmaktadır: Her ne kadar birbirlerine zıt görüşlere sahiplermiş gibi görünseler de, her iki mezhebin pek çok ortak noktası bulunmakta, ikisinin de aynı kaynaktan, yani Darwinizm'den beslendikleri açıkça anlaşılmaktadır. (Detaylı bilgi için bakınız, *Darwinizm'in Dünyaya Getirdiği Belalar*, Harun Yahya, Vural Yayıncılık, 2000). Bu mezhepler arasındaki ortak noktaları ve bu benzerliklerin asıl dayanak noktası olan Darwinizm'in temel fikirlerini kısaca şöyle maddeleyebiliriz:

Darwinizm

Çıkış noktası bir Yaratıcının var olduğunu inkar etmektir. Ana hedefi de insanların din ahlakından uzak yaşadığı bir toplum oluşturabilmektir. Darwinizm, tesadüflerin ve rastlantıların ilah edinildiği bir din haline gelmiştir.

Doğada "hayatta kalma mücadelesi"nin, dolayısıyla acımasızlığın hakim olduğunu öne sürer. Bu iddiaya göre diğer canlılar arasındaki amansız varoluş mücadelesi insanlar için de geçerli olmalıdır. Herkesin bir diğerini rakip olarak gördüğü bir ortamda, öfke, hırs ve nefret de en olağan duygular olarak algılanmaktadır.

Hayat mücadelesi içinde hoşgörüye, merhamete ve diyaloğa yer yoktur. Eğer sadece güçlü olanlar ayakta kalabilecekse, bu durumda hoşgörü, merhamet ve diyalog, insanların en son ihtiyaç duyacakları şeylerden biri olacaktır.

Darwinizm büyük bir aldatmacadan ibaret olan bir ideolojidir. Darwinizm'in öne sürdüğü tüm iddialar günümüzde modern bilim tarafından yalanlanmıştır.

Komünizm

Dini, toplumları uyutan bir tür afyon olarak değerlendirir. Egemen olduğu tüm toplumlarda ilk mücadelesi dini inançlara karşı olmuştur.

Lenin'in, "Gelişme zıtların mücadelesidir" sözü ile de dile getirdiği gibi, ilerlemenin ancak çatışma ile mümkün olacağını düşünür. Bu ideolojiye göre ilerleme ve gelişmenin kan dökmeden gerçekleşmesi mümkün değildir.

Silahlı eylemler ve devrim, komünizmin vazgeçilmez araçlarıdır. Devrimlerin ve eylemlerin temelinde ise, toplum içindeki diğer sınıflara karşı duyulan öfke ve acımasızca intikam alma duygusu vardır.

Komünizm her türlü farklılığa ve muhalefete karşıdır. Farklılığın tek anlamı vardır; bir çatışma öğesi olması. Komünist rejimlerde insanlar da dahil olmak üzere herşey tek tiptir. Bu tekliği bozmaya çalışan her türlü öğe rejim düşmanı olarak kabul edilir ve buna karşı olabilecek en sert tedbirler alınır. Böyle bir ortamda hoşgörünün yaşanması ve diyalog ortamının oluşması mümkün değildir.

Komünizmin, sempatizanlarının sayısını artırabilmek için öne sürdüğü eşitlik, sosyal adalet ve özgürlük gibi kavramların ne kadar aldatıcı olduğu, komünizmin pratikteki uygulamalarında açıkça görülmüştür. Despot ve totaliter bir rejim olan komünizm için bu kavramlar sahte birer propaganda unsuru olmaktan öteye gitmemiştir.

Faşizm

Faşizm ve tüm uygulamaları, din ahlakı ile taban tabana zıttır. Faşizmin en belirgin özelliklerinden birisi, kendisine göre sözde "kutsal" olan değerler uğruna binlerce masum insanın canına kıyabilmesi, üstelik bunu bir erdem olarak görmesidir. Bu nedenle savaş ve çatışma, faşizm için neredeyse "olmazsa olmaz" öğelerdir.

Farklı ırklara karşı duyulan öfke ve nefret, faşizmin en temel dayanak noktalarından birisidir. Bu ırkçı iddia, sayısız savaşın, çatışmanın, katliamın ve etnik temizliğin çıkış noktasıdır.

Faşizmde katı bir disiplin hakimdir. Karşıt olan her türlü fikir kökten yok edilir. Hitler'in iktidarı döneminde "Alman olmayan" fikirler içeren binlerce kitabın yakılması, bu zihniyetin sadece tek bir örneğidir.

Faşizm, insanları kazanmak için, onlara kendi ırklarının diğer tüm ırklardan üstün olduğu yalanını telkin eder. Asıl hedefi ırk üstünlüğüne dayalı bir sistem oluşturabilmektir. Ancak her ırkın yalnızca kendisinin üstün olduğunu iddia ettiği bir ortamda kavgaların ve savaşların sona ermeyeceği açıktır. Hitler ve Mussolini gibi faşist diktatörlerin halklarını içine sürükledikleri belalar, faşizmin savunduğu fikirlerin büyük bir aldatmacadan başka bir şey olmadığının en önemli ispatlarındandır.

Yukarıda saydığımız özellikler sadece bu ideolojiler hakkında genel bir fikir vermek için sıralanan birkaç maddeden ibarettir. Bu ideolojilerin günlük hayattaki uygulamalarına bakıldığında şiddet ve vahşetle ne kadar içiçe oldukları daha açık bir şekilde görülmektedir. Ancak asıl önemli olan Deccaliyetin ve ona bağlı ideolojilerin topluma verdikleri zararlara rağmen geniş kitleler tarafından benimsenebilmesidir. Bu nedenle Deccal sisteminin toplumu nasıl etki altına aldığı konusu üzerinde önemle durulması gerekir. Bu tespitin yapılması, söz konusu sisteme karşı yürütülecek olan fikri mücadelenin de ilk adımı olacaktır. Çünkü insanlar bir anda bencil, saldırgan, acımasız, nefret dolu ve intikam peşinde koşan bireyler haline gelmezler. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu, ancak insanların aşamalı olarak Deccal sistemine alıştırılmaları ile gerçekleşir. Bu süreç insanların çevrelerini algılayıp bir şeyler öğrenmeye başlamaları ile birlikte devreye girer ve ömür boyu aldıkları telkinlerle devam eder. Bu telkinlerin hareket noktası ise insanların Allah'a imandan uzaklaştırılmasıdır.

Ele aldığımız bu ana mezheplerin de kendi içlerinde farklı grupları ve uygulayıcıları vardır. Kitabın ilerleyen bölümlerinde, Deccaliyetin terör ile olan bağlantısını ele alırken bu alt gruplardan çeşitli örneklere değinilecektir. Ancak daha önce Deccaliyetin Kuran'da nasıl yer aldığını incelemekte fayda vardır.

KURAN'DA TARİF EDİLEN DECCAL KARAKTERİ

Peygamberimizin Deccal'i tarif eden hadislerindeki tanımlar Kuran'da anlatılan suçlu-günahkar karakteri ile çok büyük benzerlik göstermektedir. Kuran'da kötü ahlak özellikleri olarak bildirilen yalancılık, adaletsizlik, acımasızlık, zalimlik, insanlar arasında bozgunculuk çıkarmak, şiddet ve karmaşanın yayılması için çaba göstermek, insanları din ahlakından uzaklaştırmak gibi inkarcıların gösterdikleri ahlak, Darwinizm'in beslediği ideolojilerin de en belirgin özelliklerindendir.

Allah'ın Kuran'da, suçlu-günahkarlar olarak dikkat çektiği kişiler, yeryüzünde anarşi ve terör çıkaranlar, bunun için çeşitli tuzaklar kuranlar, kötülükten yana olanlardır. Bu insanlar Allah'ın koyduğu sınırları tanımayan, din ahlakını yaşamayan, suça ve günah işlemeye eğilimli insanlardır. **"Hiç şüphesiz suçlu-günahkarlar, bir sapmışlık (dalalet) ve çılgınlık içindedirler" (Kamer Suresi, 47)** ayetinde bildirildiği üzere bu ahlakı yaşayan insanların uydukları yol sapkındır. Kuran'da suçlu-günahkarların çeşitli özellikleri anlatılmakta ve insanlar buna karşı şöyle uyarılmaktadırlar:

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz O, suçlu-günahkarları kurtuluşa erdirmez. (Yunus Suresi, 17)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (Yunus Suresi, 13)

Kuran'da toplumun huzur ve güvenliğini bozan, insanlar arasında kargaşa çıkaran ve yeryüzünde kötülüğü yaygınlaştırmak için tuzak kuranların da suçlu-günahkarlar oldukları belirtilmektedir. Darwinizm'i kendisine temel alan materyalist ideolojilerin, komünizm ve faşizm gibi akımların önde gelen özelliklerinden birisinin de toplum düzenini bozmak ve anarşi oluşturmak olduğu göz önünde bulundurulursa, bu sistemi yaşayan ve yayanların Kuran'da anlatılan suçlu-günahkar kişiliği taşıyan insanlar olduğu anlaşılacaktır. Bir ayette şöyle bildirilmektedir:

Böylece biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli-düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (Enam Suresi, 123)

Ayette de bildirildiği üzere bu kişiler kendi sistemlerini yaygınlaştırmak ve pekiştirmek için planlar yapacak ve çeşitli düzenler kuracaklardır. Bu durumda bu karakteri taşıyan kişilere ve bu sistemi yaygınlaştırmaya çalışanlara karşı verilecek olan fikri mücadele de son derece önemlidir. Çünkü yeryüzünde bozgunculuğun yerini barışın, çatışma ve anarşinin yerini huzurun ve istikrarın alması, ancak bozgunculuk yapanların bu faaliyetlerinin engellenmesi ile mümkündür. Bu da böyle bir girişimde bulunanların fikri alt yapılarının çürüklüğünün deşifre edilmesi ve çökertilmesi ile sağlanır. Böyle bir sorumluluğu ise ancak iman edenler üstlenebilir. Çünkü iman edenlerin üzerinde Deccaliyetin fitnesinin hiçbir şekilde etkisi yoktur. Müminler, Allah'ın Kuran'da tarif ettiği suçlu-günahkar karakterini yaşamaktan veya bu özelliklerin en küçük bir alametini dahi üzerlerinde taşımaktan şiddetle sakınan insanlardır. İman edenlerin yeryüzünde bozgunculuğu önleme sorumluluğunu Allah şöyle bildirmektedir:

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (Hud Suresi, 116)

DECCAL KARAKTERİ NEFSİN AZGINLIĞI ÜZERİNE KURULUDUR

Suçlu-günahkarların en önemli özelliklerinden birisi kendilerine Kuran ahlakını değil, nefislerinin isteklerini -kişisel istek ve tutkularını- rehber edinmiş olmalarıdır. Oysa insanın nefsine uyması büyük bir beladır. İnsanın nefsine uymaya başlaması öncelikle kendi içinde bir karmaşa ve başı bozukluk yaşamasına neden olur. İnsanda vicdanına uymuş olmanın getirdiği rahatlığın ve huzurun yerini kendine güvensizlik, tedirginlik, endişe ve huzursuzluk alır.. **"... Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir..." (Yusuf Suresi, 53)** ayetinde de buyurulduğu gibi nefis sürekli kötülüğü emreder. İnsana her zaman kıskançlık, haset, öfke, kin, intikam, sevgisizlik, merhametsizlik, saygısızlık, sorumsuzluk gibi kötü ahlak özelliklerini yaşatmak ister. İman eden bir kişi ise, nefsinin değil vicdanının sesini dinler, iradesini kullanır ve güzel bir ahlak gösterir. Çünkü Allah Kuran'da insana nefsinin kötülüklerinden sakınıp korunmayı emretmiştir ve insan vicdanına uyarak bu emri yerine getirebilir. Yani her insan neyin kötü olduğunu bildiği gibi, neyin iyi olduğunu ve kötülükten nasıl korunabileceğini de en iyi şekilde bilir. Bu gerçek ayetlerde şu şekilde açıklanır:

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun).

Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (Şems Suresi, 7-10)

Buna rağmen insanların büyük kısmı vicdanlarının sesini iyice kısıp duyamaz hale gelir ve kendilerini nefislerinin yönetmesine izin verir. Vicdanına uyan insanla nefsine uyan insan arasında ise çok önemli farklılıklar vardır. Vicdanının sesini dinleyen bir kişi, kendisini öfkelendirebilecek bir olayla karşılaştığında, öfkesine hakim olup itidalli davranır. Nefsinin sesini dinleyen kişi öfkesine kendini kaptırıp kin ve intikam duyguları ile hareket edebilir. Aynı şekilde, bir haksızlıkla karşılaşan kişi vicdanının sesini dinlediğinde, haksızlığa aynısı ile değil hak ve adalet ile cevap vermesi gerektiğini bilir. Nefsine uyan kişi ise kendisine haksızlık yaptığını düşündüğü kişiye daha fazlası ile karşılık vermek ister. Vicdanına uyan kişi merhametli, hoşgörülü, sabırlı ve fedakar olurken, nefsine uyan kişi acımasız, zalim, sabırsız ve bencil olur. Dolayısıyla nefsine uyan kişilerin çoğunlukta olduğu bir toplumda barıştan, huzurdan ve güvenlikten bahsetmek mümkün olmaz. Nitekim Allah ayetinde insanların nefislerine uymaları durumunda yeryüzünde düzen kalmayacağını bildirmiştir:

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve herşey) bozulmaya uğrardı. Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (Müminun Suresi, 71)

İşte Deccal'in, dini ve manevi değerleri hedef almasının temel nedenlerinden birisi de budur. Çünkü din ahlakı, insanların vicdanlarını dinlemelerini ve nefsin kötülüklerinden korunup sakınmalarını gerektirir. Deccal'in ideolojisi ise tam aksini savunur. Bu nedenle insanları birbirine bağlayan, sosyal düzeni sağlayan unsurları –ki bu unsurların başında din ahlakı ve bu ahlaktan kaynaklanan manevi değerler gelir- bozar ve insanlar arasında karmaşa ve çatışmayı teşvik eder. Deccalliyetin insanların nefislerine uydukları bir düzen üzerine kurulu olduğunu Peygamberimiz (sav) bir hadisinde ise şu şekilde belirtmiştir:

Fitne-i ahir zaman o kadar dehşetlidir ki, kimse nefsine hakim olamaz. [6]

İslam alimleri bu hadisi yorumlarken, Deccal'in insanları tutku ve arzularına uymaya davet edeceğini, bunu süslü göstereceğini belirtmişlerdir. Örneğin Bediüzzaman Said Nursi bu hadisi açıklarken, "… (insan) nefsine mağlup olup, o ateşe sarhoşhane bir sürüklenme ile düşer, yanar... **(Deccal) pervane gibi nefisperestleri (nefsine düşkün olanları) etrafına toplar, sersem eder..."** demiştir.

DECCAL
YERYÜZÜNDE BOZGUNCULUK ÇIKARIR

Deccal'in sisteminin insanlara en büyük zararı veren yönü bu sistemin yeryüzünde bozgunculuk çıkarma, huzur ve düzen bırakmama üzerine kurulu olmasıdır. Deccal'in temel vasfı bozgunculuk çıkarabilmek için şiddet, terör ve anarşiyi körüklemesidir. Bozgunculuk çıkarmak çok geniş bir kavramdır. İnsanların huzurunu kaçıran, güvenlik ve barış ortamını bozan her unsur bozgunculuktur. İki ülke arasında hiçbir haklı gerekçesi olmadan yaşanan savaşlar, bir toplum içerisinde suni nedenlerle meydana gelen iç çatışmalar, masum ve sivil insanları hedef alan terörist saldırılar, günlük hayatta karşılaşılan bireysel şiddet olayları, bozgunculuğun örnekleri arasında sayılabilir. Bu dönemde, gün geçtikçe sayısı artan ve yayılan savaşlar, çatışmalar ve şiddet olayları Deccal'in bozgunculuğunun boyutlarını göstermesi açısından dikkat çekicidir.

Bozgunculuk Kuran'da dikkat çekilen ve insanların sakınması gereken tehlikelerden birisidir. Allah insanlara bozgunculuk çıkarmayı yasaklamış ve bozguncuları sevmediğini bildirmiştir. İnkarcıların yeryüzünde sürekli bozgunculuk çıkarmaya, savaş, çatışma ve karmaşa ortamı meydana getirmeye çalışmaları bir ayette şu şekilde belirtilmektedir:

... Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (Maide Suresi, 64)

Görüldüğü gibi ayette bu insanların yeryüzünde sürekli bir savaş çıkarma girişimleri olduğuna dikkat çekilmiştir. Savaş, çatışma, terör, anarşi gibi kan dökme eylemleri Deccal'in en çok başvurduğu yöntemlerdir. Bir başka ayette bu Deccali zihniyet şu şekilde belirtilmektedir:

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır. (Bakara Suresi, 27)

Kuran ahlakı ise insanların barış, huzur ve güvenlik içinde yaşamalarını öngörür. Kuran'da gösterilen hedef, her inançtan ve milletten tüm insanların güvenlik içinde yaşayabilecekleri bir ortam meydana getirebilmektir. Yeryüzünün düzene girmesi ise ancak din ahlakının yaşanması ve insanların vicdanlarına göre hareket etmesi ile mümkündür. Ayette şu şekilde buyurulur:

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (Araf Suresi, 56)

BOZGUNCULUK İNSANLAR ARASINDA ŞİDDETİN TEŞVİK EDİLMESİ İLE YAYILIR

Bozguncu ahlakın temelinde, hoşgörü ve sabır yerine kin ve intikam duyguları vardır. Savaşlar, çatışmalar ve terör eylemleri ile bozgunculuk çıkaran kişiler, sabretmeyi, adaletle hükmetmeyi, merhametli ve affedici olmayı bilmeyen, sorunları uzlaşma ile halletmek yerine şiddete başvurmayı tercih eden kişilerdir. Aynı şekilde Deccal'in dininde de insanlar uzlaşmacı değil, tam tersine çatışmacı bir karakter sergilerler. Bu, kin, öfke ve düşmanlık duygularını körükleyerek insanları birbirlerine düşüren bir kültürdür. Nitekim hadislerde Deccal'in kin, öfke ve şiddetin yaygın olduğu bir dönemde ortaya çıkacağı ve bu ortamdan istifade edeceği bildirilmiştir. Bu hadislerden bazıları şu şekildedir:

Deccal dinin güçsüzleştiği, ilmin yetersiz bir hale geldiği bir anda ortaya çıkar.[7]

O günler akılların çelindiği günlerdir. İnsanlar birbirlerini öldürürler. Öyle ki kişi komşusunu, amcaoğlunu, yakınını öldürür; öldüren niçin öldürdüğünü, öldürülen de niçin öldürüldüğünü bilmez. [8]

Aslında bu özellikler şeytanın karakterinin de temel özellikleri arasındadır. Şeytan da isyankar, uzlaşmaz, kindar ve öfkeli bir karaktere sahiptir ve dünyadaki amacı da insanları bu yönde teşvik etmektir. Bu nedenle şeytan insanların arasını açıp bozmaya çalışır. Allah bu tehlikeyi Kuran'da şöyle haber vermektedir:

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (İsra Suresi, 53)

Şeytanın etkisi altına giren kimseler, rahatlıkla hoşgörü gösterip geçebilecekleri olayları fazlasıyla büyütürler. Hoşlarına gitmeyen, kendi görüşleriyle uyuşmayan herşeye öfkeyle yaklaşırlar. Öfkelerinin etkisiyle doğru düşünemez, olayları adil ve objektif bir şekilde değerlendiremezler. Şeytan bu kimselerin içerisine düştükleri durumdan istifade eder; doğru düşünemeyen, şuursuzca hareket etmeye başlayan bu kimseleri suça eğilimli insanlar haline getirir. Onlara öfkelerini tatmin etmedikleri sürece huzur bulamayacakları telkinini verir.

Kuran'da Hz. Adem'in oğulları arasında yaşanan olayı anlatan kıssa, şeytanın telkini ile hareket eden bir kimsenin nasıl kontrolsüz ve saldırgan bir karakter sergileyebileceğine önemli bir örnektir:

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder. Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım. Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (Maide Suresi, 27-30)

Ayetlerde de görüldüğü gibi şeytanın telkini ile nefsine uyan kardeş, öfke ve kıskançlık ile hareket etmiş ve bu duyguları onu cinayet işlemeye kadar vardırmıştır. Mümin ahlakı gösteren diğer kardeş ise, karşı tarafın saldırgan tutumu ve haksız tavırları karşısında dahi itidalini kaybetmemiş, güzel bir ahlak göstermiştir.

Aynı şekilde Allah'ın kendisine verdiği nimetler nedeni ile Hz. Yusuf'a karşı kıskançlık ve öfke duyan kardeşleri de onu öldürmeye kalkışmışlar, Hz. Yusuf ise yaşadığı çeşitli olaylardan sonra kardeşleri ile tekrar karşılaştığında onlara hoşgörü göstermiş ve onları affetmiştir. Bu, Allah'ın iman edenlere emrettiği üstün ahlakın bir gereğidir. Ayette müslümanların güzel ahlakı şöyle tarif edilmiştir:

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz)geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (Al-i İmran Suresi, 134)

DECCAL İNSANLARI AŞIRILIĞA YÖNLENDİRİR

Deccal'in yeryüzünde bozgunculuk ve karışıklık çıkarmak için kullandığı bir başka yöntem de insanları aşırılığa, yani fanatizme teşvik etmesidir. Bu sistemde insanlar, inançları, fikirleri ya da idealleri uğrunda aşırılığa gitmelerinin meşru olduğuna inandırılırlar. Uzlaşma ve diyalog ile ulaşılabilecek sonuçları, ancak şiddete başvurarak elde edebilecekleri fikrine kapılırlar. Basit bir kıskançlık, yersiz bir öfke, vahşi cinayetlerle, acımasız saldırılarla neticelenebilir. Çünkü aşırı insan itidalden, sağduyudan ve akılcılıktan uzaklaşır. Mantıklı kararlar veremez, muhakemesini kaybeder. Sadece duyguları ile hareket eder. Tepkilerine ve üslubuna öfke ve hiddet hakim olur. Böylece şiddetin her türlüsünü hiç sorgulamadan ve vicdani rahatsızlık duymadan gerçekleştirebilecek tehlikeli gruplar ve bireyler ortaya çıkar.

Oysa Kuran ahlakı insanları, aşırılığa kaçmaktan ve haddi aşmaktan sakındırır. Allah bir ayetinde insanlara, hevalarına kapılarak işlerinde aşırılığa gidenlere itaat etmemelerini bildirmekte ve iman edenleri Deccal'in bu tuzağına karşı uyarmaktadır:

... Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (Kehf Suresi, 28)

Aşırılık insanı Kuran ahlakından uzaklaştırır. Müminlerin en önemli özelliklerinden birisi ise koşullar ne olursa olsun itidalli ve dengeli olmaları, mütevazı, ılımlı ve hoşgörülü tavırlarından vazgeçmemeleridir. İman edenlerin sorumluluğu insanlara iyiliği emretmek ve onları kötülüklerden sakındırmaktır. Bu ise insanlara din ahlakını anlatarak ve din dışı sistemler ile fikri alanda mücadele ederek yerine getirilecek bir sorumluluktur. Mümin bu sorumluluğunu yerine getirirken kendi görevinin sadece doğruları anlatmak ve insanlara yol göstermek olduğunu bilir. İman etmeleri için insanları zorlamak gibi bir yükümlülüğü yoktur. Allah, iman edenlere, **"dinde zorlama yoktur" (Bakara Suresi, 256)** hükmüyle de buyurduğu üzere, insanları zorlamamaları gerektiğini bildirmiştir. İnsanlara hidayet verecek olan, yani onların iman etmesini sağlayacak olan Allah'tır. İman edenler ise sadece bu hidayete vesile olabilmek için çaba gösterirler:

Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (bir yükümlülük) değildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir... (Bakara Suresi, 272)

DECCAL'E UYANLARIN ORTAK ÖZELLİĞİ: ŞEYTANİ MANTIKLA HAREKET ETME

Onun (Deccal'in) yanında iki nehir bulunacaktır. Göz birini bembeyaz bir su, diğerini kaynayan bir ateş olarak görecek, fakat içeri girenler bunun tam tersi olduğunu bulacak. [9]

Onun (Deccal'in) fitnelerinden birisi de yanında cennet ve cehennemin bulunuşu olacaktır. Onun cenneti cehennem, cehennemi ise cennettir. [10]

Yukarıdaki hadisler, Deccal'in insanlara iyiyi kötü, kötüyü iyi gösterdiğini anlatan rivayetlerden ikisidir. Bu, şeytanın da özelliklerinden biridir. Şeytan da, tıpkı Deccal'in insanları anarşi ve teröre davet ederken yaptığı gibi, insanların ancak kendisine uyduklarında kurtuluşa ereceklerini ve kendisinin doğru bir yol üzerinde olduğunu iddia eder. İnsanları dinsizliğe ve inkarcı bir ahlaka çağırırken onların iyiliğini istediği yalanını öne sürer:

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (Enam Suresi, 71)

Aynı şekilde şeytana uyan insanların da iyilikten başka bir şey istemediklerini iddia etmeleri bir ayette şu şekilde belirtilmiştir:

Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (Nisa Suresi, 62)

Deccal'i sistemde insanların kötüyü iyi görmelerine verilebilecek en çarpıcı örneklerden biri şiddetin, çatışmaların ve kavgaların olağan karşılanmaya başlanmasıdır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi insanlar, isteklerini elde etmenin en etkili yolunun şiddete başvurmaları olduğuna kendilerini ve çevrelerini inandırmışlardır. Masum insanları katleder, hiçbir suçu olmayan insanlara zarar verirken bunları kendilerince hak bir mücadele için yaptıklarını düşünürler. Terör örgütlerinin üyeleri ile ya da dünyanın çeşitli bölgelerinde savaş ve çatışmalara neden olan insanlardan biri ile görüşüldüğünde, hepsi şiddete başvurmakta sözde ne kadar haklı olduklarını anlatacaklardır. Oysa bu büyük bir yanılgı ve zalimliktir. Masum ve savunmasız insanlara karşı şiddete başvuran hiçbir mücadele haklı değildir.

Bu yanılgının temelinde ise söz konusu kişilerin şeytana ve onun bir uzantısı olan Deccal'e uyuyor olmaları, diğer bir deyişle şeytanın mantığı ile hareket ediyor olmaları vardır. Oysa herşeyin Yaratıcısı olan Allah insanlara, şeytanın yolunu izlememelerini emretmiştir. Allah bu emrini ayetlerinde şu şekilde bildirmektedir:

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (Bakara Suresi, 168)

Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmaya çağırır. (Fatır Suresi, 6)

Rabbimizin tüm bu emirlerine rağmen şeytanın mantığı ile hareket eden bir kişinin aklı ve kalbi kapanır. Akılda ve kalpte meydana gelen bu kapanma inkar edenlerin ve din ahlakını yaşamayanların genel bir özelliğidir. Kuran'da gözleri olduğu halde gerçekleri

göremeyen, kulakları olduğu halde duymayan kişilere dikkat çekilmiş, Allah'ın bu kişilerin kalplerini de mühürlediği şöyle bildirilir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için farketmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlar için her örneği gösterdik. Şüphesiz, sen onlara bir ayetle geldiğin zaman, o inkar edenler, mutlaka: "Siz ancak muptil olanlardan başkası değilsiniz" derler. İşte Allah, bilmeyenlerin kalblerini böyle mühürler. (Rum Suresi, 58-59)

Kuran'da, **"... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır." (Araf Suresi, 179)** ayetiyle de belirtildiği gibi insanın görme ve işitme duyusunun çalışmaması, kalbin ölü hale gelmesine işaret etmektedir. Böyle bir şuur kapanıklığı, Deccal'in sistemine uyanların, vicdanlarını tamamen terk etmiş, doğruyu yanlıştan ayırt edecek bir anlayışa sahip olmayan, zalim kimseler olduklarını göstermektedir. Böyle bir insan bir olayın kendisine ve çevresine vereceği zararlara önem vermez ve rahatlıkla insanlara zulmedebilir. Deccal'in yalanlarına kapılır ve iyiyi kötü, kötüyü iyi olarak görmeye başlar. Böyle insanların durumu Kuran'da şu şekilde belirtilmektedir:

Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırdırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar. (Enam Suresi, 39)

Allah, şeytanla işbirliği içinde olan ve yeryüzünde de şeytanın mantığını yaşatmaya çalışan bu zalim insanların, ahirette alacağı karşılığı şöyle haber verir:

(Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. Onların barınma yerleri cehennemdir, ondan kaçacak bir yer bulamayacaklardır. (Nisa Suresi, 120-121)

DECCAL'İN KURDUĞU TUZAKLAR DA ALLAH'IN KONTROLÜNDEDİR

Peygamberimiz (sav) hadislerinde Deccal'in tuzaklarının büyüklüğüne dikkat çekmiş ve bizi bu tuzaklara karşı uyarmıştır. Gerçekten de Deccaliyetin fitnesi, samimi iman edenler hariç, neredeyse tüm insanları içine alabilecek büyüklüktedir. Bugün dünya genelinde yaşanan ahlaki dejenarasyon ve kaos ortamının etraflıca düşünülmesi, bu fitnenin boyutunun daha iyi kavranmasını sağlayacaktır. Hangi ülkeden, hangi milletten, hangi ırktan olursa olsun insanlar bu bozulmaya ve fitneye bizzat şahitlik etmektedirler.

Ancak bu noktada unutulmaması gereken çok önemli bir husus vardır. Kuran'da pek çok ayette iman etmeyenlerin kurdukları tüm tuzakların gerçek sahibinin Allah olduğu bildirilmiştir. Allah insanları denemek, salih olanları ortaya çıkarmak, onları eğitmek, inkarcıların da küfrünü göstermek ve daha pek çok hikmet gereğince, şeytanın yeryüzündeki faaliyetlerini ve dolayısıyla Deccaliyeti de kader içinde yaratmıştır. Ancak Deccaliyet mutlak mağlup olacak şekilde yaratılmıştır. Dolayısıyla inkar edenlerin tuzakları, Allah'ın izni ile, hiçbir zaman başarıya ulaşamayacak tuzaklardır. Bir ayette bu sır şöyle haber verilir:

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (İbrahim Suresi, 46)

Tarih boyunca inkar eden ve insanları inkara sürüklemek isteyenler çeşitli tuzaklar kurmuşlardır. Ancak kurulan tüm tuzaklar, Allah'ın kanununun bir neticesi olarak, bozulmuş ve kendi sahibine dönmüştür. Bu, Allah'ın değişmez bir kanunudur. Bir ayette şu şekilde bildirilmektedir:

... Onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı (Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın.(Fatır Suresi, 42-43)

Aynı son, Deccal'in kurduğu tuzaklar ve doğrudan Deccal'in fikir sistemi için de geçerlidir. Bu sistem de insanları Allah'ın yolundan alıkoyabilmek için kurulmuş özel bir tuzaktır. Kurulan tuzaklar ne kadar büyük, oluşturulan plan ne kadar kapsamlı ve etkili olursa olsun hepsi Allah'ın kontrolü altındadır. Deccal de, onun kurduğu tuzaklar da yalnızca Allah'ın dilemesi ile vardır. **"Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz" (İnsan Suresi, 30)** ayetiyle de buyurulduğu gibi, Allah dilemedikçe hiç kimse bir şey dileyemeyeceği gibi, ne bir tuzak kurmaya ne de bu tuzağı hayata geçirmeye güç yetirebilir.

DECCAL'İN AYİNİ TERÖR

Buraya kadar olan bölümlerde ahir zamanın en büyük fitnesi olan Deccaliyetin nasıl bir akım olduğunu ve bu akıma uyanların nasıl bir karaktere sahip olduklarını inceledik. Bu bölümde ise Deccal'in en önemli fitnelerinden biri olan terör konusunu ele alacağız.

Terör, günümüzde en sık kullanılan terimlerden biri olmakla birlikte, toplumun her kesiminin üzerinde hemfikir olduğu tek bir tanıma sahip değildir. Bunun temel nedenlerinden birisi, bazı çevreler tarafından terörist olarak görülen kimselerin, başka çevreler tarafından doğru bir mücadelede bulunan insanlar olarak kabul edilmesidir. Oysa amacı ne olursa olsun, şiddete başvuran, bu şiddet eylemleri esnasında masum insanları hedef alan bir grubun makul karşılanması mümkün değildir. İnsanlar veya toplumlar kendileri için farklı taleplerde bulunabilir, bu taleplerinde haklı da olabilirler. Ancak bu talepleri gerçekleştirmenin yolu şiddete başvurmak olmamalıdır. Savunma ise ancak silahlı bir güce karşı yapılır. Bu nedenle masum insanları hedef alan her türlü şiddet ve çatışma aslında bir tür terör eylemi olarak kabul edilebilir.

Terörün temel stratejisi insanlar arasında korku yayabilmek, bu yolla etkin güç haline gelebilmektir. Korku, terörün dayanak noktasıdır. Terörist gruplar taleplerini demokratik yollarla elde etmeye çalışmak yerine, çok daha caydırıcı olduğunu düşündükleri şiddet eylemleri ile dile getirirler. Bu kimselere göre, bir terör eylemi ne kadar acımasız ve insafsız olursa, o derece korku verici olacak, diğer bir deyişle hedefine o derece yaklaşacaktır.

Terörün en dehşet verici özelliklerinden birisi de hiçbir ahlaki değere sahip olmaması ve hiçbir kural tanımamasıdır. Teröre başvuran kişide şefkat, merhamet, affedicilik, hoşgörü yoktur. Bu kişiyi yönlendiren, kin, öfke ve intikam duygularıdır. Böyle bir kimse şuursuzca, nereye varacağını düşünmeden sadece öfkesini gidermek ve intikam almak amacındadır. Bu eylemi gerçekleştirirken oluşabilecek tahribat ise kişinin vicdanında bir etki meydana getirmez. Çünkü terörü çözüm olarak gören kişinin vicdanı, dolayısıyla aklı, feraseti ve basireti kapanmıştır.

Oysa Kuran ahlakında öfkenin yeri yoktur. Allah insanlara öfke gibi nefsani dürtülere uydukları takdirde yeryüzünde bozgunculuk ve kargaşa çıkacağını bildirmiştir. Bu nedenle de her zaman için hoşgörüden, barıştan, dostluktan, uzlaşmadan yana tavır koymalarını emretmiştir. Bu ahlaka uyulduğu takdirde şiddete dayalı Deccal sistemi temelinden çökecek, terörün ve anarşinin zemini ortadan kalkacak ve yeryüzüne hakim olan kargaşa ortamı son bulacaktır. Allah bir ayetinde insanlara bu ahlakı şöyle öğütlemektedir:

"Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir." (Araf Suresi, 199)

Din Adına Terörist Eylemlerde Bulunanlar

Din ahlakı her türlü terör eylemini şiddetle yasaklarken, birtakım terör grupları din adına ortaya çıktıklarını iddia etmektedirler. Ancak din adına katliam yapanların veya şiddet uygulayanların dünya görüşleri incelendiğinde, gerçekte bunların son derece sapkın inanışlar oldukları görülecektir. Bu insanlar gerçek dini bilmeyen, din ahlakını yaşamamış ve anlamamış kişilerdir. Çünkü Allah'ın varlığına inanıp, Allah'tan korkup sakınan ve Allah'ın indirdiği kitaba uyan bir kimsenin masum ve savunmasız insanlara zarar verecek herhangi bir davranış içine girmesi mümkün değildir. Bu nedenle İslam adına şiddet ve terör eylemleri gerçekleştirenleri dini gruplar olarak adlandırmak doğru değildir.

Bir dinin veya bir başka fikir sisteminin gerçek mesajı, kimi zaman onun sözde taraftarları tarafından tamamen çarpıtılabilir, yanlış yorumlanabilir. Bu, Hıristiyanlık için olduğu gibi Yahudilik için de geçerlidir. Örneğin Haçlılar, 11. yüzyılın sonunda Filistin topraklarını fethetmek amacıyla Avrupa'dan yola çıkan Avrupalı Hıristiyanlardı. Sözde dini bir amaçla yola çıkmışlar ama geçtikleri her yere vahşet ve korku götürmüşlerdi.

Şiddete kesinlikle yer vermeyen ve bir sevgi dini olan Hıristiyanlığı yanlış yorumlayan bu barbarların uyguladığı vahşetin Hıristiyanlık dini ile bir ilgisinin olmadığı açıktır.

Din adına teröre başvuranların çoğu ise, İlahi dinlere değil, birtakım putperest inançlara veya yeni türemiş mistik öğretilere bağlı fanatik gruplardır. Başta Amerika ve Japonya'da olmak üzere bu gruplar hem kendi mensuplarına hem de diğer insanlara yönelik korkunç şiddet eylemleri gerçekleştirmektedir. Bunlar arasında, bir çiftlikte kendilerini yakarak ölüme giden veya yataklarında toplu olarak intihar edenler olduğu gibi, Japon metrosuna attıkları sarin gazı ile masum insanlara zarar veren gruplar da bulunmaktadır. Yaptıkları terör eylemleri ile dikkat çeken diğer gruplar ise, Ku Klux Klan ve neo-Naziler gibi aşırı ırkçı örgütlenmelerdir. Özellikle son yirmi yıl içerisinde ırkçı ve faşist düşüncenin gençler arasında gözle görülür şekilde artması, şiddet olaylarının da çoğalmasına neden olmuştur. Bundan birkaç yıl önce Almanya'da soydaşlarımıza karşı yapılan eylemler, diğer bazı Avrupa ülkelerinde Asya ve Afrika kökenli kişilere karşı gerçekleştirilen tacizler ve saldırılar, Amerika'da halen sık sık zencilerin ve Arapların maruz kaldıkları şiddet olayları bu grupların uyguladıkları terör olayları arasında sayılabilir.

Unutulmamalıdır ki, bu kitapta ele alınan ve alınmayan her türlü sapkın oluşumun temelinde insanların din ahlakından uzaklaşmış olmaları ve gerçek dini bilmeden yetiştirilmiş olmaları yer almaktadır. Çünkü İslam, Hıristiyanlık ve Yahudiliğin ortaklaşa kabul ettiği din ahlakı, şiddeti ve vahşeti temel alan Deccal sisteminin tam karşısında

yer alır. Dinin kökeninde sevgi, şefkat ve merhamet vardır. Allah insanlara, birbirlerine karşı adil, hoşgörülü, anlayışlı, merhametli ve saygılı olmalarını emretmiştir. Üstelik insanlar bu güzel ahlakı karşılarındaki kişinin dinine, diline, ırkına, cinsiyetine bakmadan herkese karşı uygulamakla yükümlüdürler. Bu nedenle din ahlakının yaygın olarak yaşandığı bir toplumda şiddetin yaşanması imkansızdır. Din ahlakı insanlara huzur, barış ve güvenlik getirecek tek sistemdir. Allah, bir ayetinde şöyle buyurur:

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (Bakara Suresi, 208)

İlerleyen sayfalarda şiddeti, olağan ve vazgeçilmez olarak gören gruplar ve örgütler hakkında kısa bilgiler vereceğiz. Bu bölümün hazırlanmasındaki amaç şiddet uygulayan terör örgütlerinin hepsine tüm detaylarıyla yer vermek değildir. Amaç, hangi dünya görüşünü savunuyor görünürse görünsün, şiddeti çözüm olarak gören bu grupları yönlendiren Deccal'in fikir sisteminin deşifre edilmesidir. Ve burada yer verilen bilgiler, bize dünya üzerinde hakim olan Deccal sisteminin neden olduğu büyük tahribatı göstermesi açısından oldukça önemlidir.

IRKÇI TERÖR

II. Dünya Savaşı, ırkçı ve faşist ideolojinin başlattığı bir cinnetti. Bu ideolojilerin sözde kutsal değerleri olan şiddet ve çatışma bir anda tüm dünyayı sardı. 55 milyon insan, faşist vahşete kurban edildi. Savaşın müttefiklerin lehine neticelenmesi, faşist ideolojinin yenilmesini sağladı, ancak faşizm yok olmadı. Sadece yer altına indi. Geçtiğimiz son on yıl içerisinde ise dünya genelinde ırkçı ve faşist örgütlenmelerin ve şiddet eylemlerinin sayısında gözle görülür bir artış yaşandı. Avrupa, neo-Nazilerin neden olduğu şiddet olayları ile mücadele ederken, Amerika yeniden aktif hale gelen Klu Klux Klan ve benzeri "Beyaz Irkın Üstünlüğü" örgütleri ile uğraşmak zorunda kaldı. Bugün, gerek neo-Naziler gerekse Klu Klux Klan üyeleri çeşitli saldırılarda bulunmakta, üyeleri arasında şiddet ve terörü teşvik etmektedirler.

Pek çok insan Klu Klux Klan örgütünün, siyah renkli insanlara karşı baskı ve şiddetin yoğun olduğu 20'li, 30'lu yıllarda kaldığını ve modern çağ ile birlikte bu köhne örgütün de tarihe gömüldüğünü düşünüyor olabilir. Oysa Klan hala yaşamaktadır. Bugün ABD genelinde, farklı isimlerle de olsa, çok sayıda Klan kilisesi ve bu kilisenin öğretilerine bağlı çeşitli ırkçı organizasyonlar bulunmaktadır. Bu kilise ve organizasyonların üyeleri yalnızca siyahlara karşı değil, başta Amerika'da yaşayan Müslümanlar olmak üzere, beyaz Avrupalı ırk dışındaki tüm ırklara karşıdırlar ve bu ırklara karşı ciddi bir mücadele yürütmek gerektiğini düşünmektedirler. Bu "mücadele", silahlı birlikler oluşturmayı da içermektedir.

Bilindiği gibi Klan öğretisinin temeli Avrupalı beyaz ırkın diğer ırklardan üstün olduğu ve bu ırkın diğer ırklarla kesinlikle karışmaması gerektiği fikrine dayalıdır. Bu karışımın engellenmesi için beyaz ırkın bulunduğu ve yaşadığı alanlarda diğer ırkların varlığına müsaade edilmemesi gerekir. Çünkü bu düşünceye göre diğer ırkların, beyazların sahip oldukları imkanları elde etme hakkı yoktur. Bu ırklar beyazların saflığını ve üstünlüğünü lekelemeye çalışan parazitler olarak görülmekte ve bunlara karşı her türlü tedbirin alınması gerektiği düşünülmektedir. Klanın bu görüşleri, Amerika'da yaşayan diğer ırklara karşı gerçekleştirilen saldırıların çıkış noktasıdır. Bu telkinlerin temelinde sevgi, hoşgörü ve diyalog değil, nefret ve saldırganlık vardır.

Irk üstünlüğü kavramının sözde bilimsel temelini ise, Darwin'in evrim teorisi oluşturur. Darwin, insan ırklarının bazılarının örneğin Avrupa ırklarının, evrim sürecinde diğer ırklara göre daha ileri olduğunu öne sürmüştür. Bu ileri ırklar dışında kalanlar ise, ona göre yarı maymun ilkel canlılardır. Diğer bir deyişle, bazı ırklar evrimde çok ileri gitmişken, bazıları hala ilk ataları olan maymunlara yakın bir seviyededirler. Darwin geleceğe yönelik ırkçı tahminlerde de bulunmuş ve şöyle yazmıştır:

Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da... kuşkusuz elimine edilecekler. Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. [11]

Darwin'in bu ırkçı düşünceleri dönemin sömürgeci imparatorlukları için, yaptıkları vahşete kılıf olarak kullanabilecekleri önemli bir dayanak noktası oldu. Darwin'in, bu teorisini delillendirmek için öne sürdüğü iddia ise onun bilgisizlik ve önyargısını göstermesi açısından oldukça dikkat çekiciydi. Darwin, 1881 yılında W. Graham adlı bir bilim adamına yazdığı bir mektupta teorisinin ispatı olarak Türk Milletini örnek veriyordu. Darwin'in bu hezeyanına göre, Türk Milleti "yakın bir gelecekte tarihe karışacak olan geri milletler" arasında yer almaktaydı:

Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişinde sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu ispatlayabilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa, **Türkler** tarafından işgal edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük risk altında kalmıştı, ama artık bugün Avrupa'nın Türkler tarafından işgali bize ne kadar gülünç geliyor. Avrupa ırkları olarak bilinen medeni ırklar, yaşam mücadelesinde **Türk barbarlığına karşı** galip gelmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, **bu tür aşağı ırkların çoğunun medenileşmiş yüksek ırklar tarafından elimine edileceğini (yok edileceğini) görüyorum.**[12]

Kuşkusuz bu iddialar bir hezeyan olmaktan öteye gidememektedir. Ancak hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bu görüş, 19. yüzyıl Avrupası'nın sömürgeci devletleri tarafından kabul görmüş, o döneme hakim olan Türk düşmanlığının dayanak noktasını oluşturmuştur. Günümüzde dünyanın çeşitli ülkelerinde devam eden ırkçı faaliyetlerin çıkış noktasında Darwin'in bu ve benzeri görüşleri vardır.

Bugün halen Amerika'nın çeşitli eyaletlerinden sık sık siyahlara ait kiliselerin yakıldığı, cami veya sinagogların hedef alındığı, farklı ırklardan kişilere karşı saldırılar düzenlendiği haberleri alınmaktadır. Özellikle 11 Eylül'de Dünya Ticaret Merkezi'nde gerçekleştirilen terörist saldırıyı takiben, bu ve benzeri örgütlerin telkinlerinin etkisi altında kalan bazı çevrelerin saldırıların dozunu artırdıkları görülmüştür. Farklı eyaletlerde Müslümanlara ait işyerlerine, mescidlere, vakıflara saldırılmış, Müslüman öğrenciler okullara alınmamış, Müslüman çocuklar sokakta tartaklanmıştır. Aklı ve mantığı ile hareket eden herkes yapılan bu acımasız saldırılardan tüm Müslüman dünyasını, özellikle de konuyla hiçbir ilgisi olmayan sivil halkı ve masum çocukları sorumlu tutamayacağını bilir. (Nitekim 11 Eylül olayından sonra İslam'ı araştırmaya başlayan geniş bir kitle de akıl ve sağduyu ile hareket etmiştir. Ve Müslüman olanların sayısı önceki dönemlere göre onlarca kat artmıştır.) Öte yandan bu durum ırk veya inanca dayalı bir nefretin körüklenmesinin nasıl tehlikeli bir ortam oluşturacağının önemli göstergelerinden birisidir.

Ne var ki, Klan üyeleri böyle düşünmemektedir. Hatta onlar 21. yüzyılda yaşanacağına inandıkları ırklar arası büyük bir savaş için uzun yıllardır hazırlanmaktadırlar.

Amerika'da Irkçılığın Boyutları

1870'lerde kurulan Ku Klux Klan, Amerika'da asıl olarak I. Dünya Savaşı'ndan sonra büyük bir güç kazandı. 1920'lerin ortalarına gelindiğinde üye sayısı üç ile dört milyon arasındaydı. [13]

"Beyaz insanı korumak için mücadele başladığında, düşmanlarımızı katledeceğiz" sloganı ile yola çıkan Klu Klux öğretisinin ideolojik kökeni, diğer tüm ırkçı ideolojilerde olduğu gibi, beyaz ırkın evrim basamağında en üstte yer alan ırk olduğu, diğer ırkların ise aşağı basamaklarda yer aldığı, bu nedenle de her türlü kötü muameleyi hak ettiği görüşüne dayalıdır. Ve bu görüşün sahipleri Amerika'da oldukça fazla sayıdadır. National Alliance, World Church of The Creator, Arian Nation gibi farklı isimler altında örgütlenmiş bu grupların genel olarak Klu Klux Klan şemsiyesi altında olduklarını söylemek yanlış olmaz.

Aşağıda birkaçına yer vereceğimiz bu örgütlenmelerin görüşlerindeki en önemli ortak payda, hedeflerine ulaşmak için şiddete başvurmakta hiçbir sakınca görmemeleri, hatta çoğu zaman şiddet ve saldırganlığı bir zorunluluk olarak algılamalarıdır.

World Church of the Creator (WCOTC) Örgütü

WCOTC, Amerika'da aktif olarak eylemler yürüten ve gün geçtikçe daha da büyüyen ırkçı örgütlerden biridir. Allah'ın varlığını inkar eden, ahiret gününe, cennet ve

cehenneme inanmayan bu sapkın örgütün Amerika dışında da pek çok takipçisi bulunmaktadır. Örgütün ideolojisinin temelini beyaz ırkın üstünlüğü düşüncesi oluşturmaktadır. Bu ırkçı fraksiyonun kurucusu olan Ben Klassen, sahip oldukları ideolojiyi organizasyonun resmi internet sitesinde şöyle aktarmaktadır:

Bizim ırk üstünlüğünü savunan inancımızın ana hedefi beyaz ırkın yaşaması, genişlemesi ve gelişmesidir. **Dinimiz beyaz ırkın sevgisi üzerine kurulmuştur. Kitabımız "Beyaz Adam'ın İncili"dir. Biz ölümden sonra yaşama inanmayız.** Melek, şeytan, Tanrı ve diğer şeyler hakkındaki herşeyi inkar ediyoruz... Altın kuralımız kısaca şöyle özetlenebilir: **Beyaz ırk için iyi olan şey en yüksek erdemdir; beyaz ırk için kötü olan şey en büyük günahtır...** Tabiat bize yalnızca kendi türümüzün sorumluluğunu almayı söylüyor. Çamura bulaşmış başka hiçbir ırkı kendi türümüz olarak göremeyiz... **Siyahlar şüphesiz merdivenin en alt basamağındadırlar, şempanze ve maymunların pek üstünde değildirler.** Diğer ırkların ilerlemesine yardımcı olamayız. Kirli ırkların başarılı olması, çoğalması ve gezegendeki sınırlı alanı doldurmaları için yardım etmeyiz.... **Tabiat yeryüzündeki bütün türleri, diğer türlerle yaşam mücadelesinde rekabet ederken, onları kendi yeteneklerine göre derecelendirmiştir.** [14]

Görüldüğü gibi bu sapkın düşünce, takipçileri tarafından din olarak adlandırılmıştır ve örgüt üyeleri bu inanca tamamen bağlanmışlardır. Ancak elbette bu sapkınlığı, bir din olarak adlandırmak mümkün değildir. Sosyal Darwinizm'in bir türevi olarak değerlendirebileceğimiz bu sözde dinde, dikkat edilirse diğer ırklarla yapılacak mücadele, ana öğretiyi oluşturmaktadır. Hatta bu mücadele Rahowa (Racial Holy War – Kutsal Irk Savaşı) adıyla sloganlaştırılmış ve örgütün en önemli değerlerinden biri haline gelmiştir. Ben Klassen bir başka konuşmasında, Rahowa'nın ne anlama geldiğini takipçilerine açıklarken, bir yandan da onları savaşa davet etmekten çekinmemektedir:

RAHOWA! Bu sözcükle tüm beyaz ırkın ana hedefini ve programını belirlemiş oluyoruz. Ve bu şu anlama geliyor: Yahudilere ve **dünyanın diğer tüm aşağı ırklarına karşı siyasi, askeri, mali, ahlaki ve dini olarak savaşmayı üzerimize alıyoruz. Daha doğrusu, bunu dini inanışımızın en önemli noktası ve en kutsal unsuru olarak algılıyoruz.** Bunu tamamlanması gereken kutsal bir savaş, ırklar arası kutsal bir savaş, olarak görüyoruz. [15]

Irklar arasında beklenen tarihi savaş, Klan örgütlerinin en önemli çalışma alanlarından birisidir. Hemen hemen tüm toplantılarda bu konu üzerinde durulur. Konuşmalarda Klan üyeleri savaş için şevklendirilir, yazılarda beklenen bu büyük savaşa göndermeler yapılır. Adeta efsaneleştirilmiş olan bu savaşa dair tasvirler, Klan'ın yayın organlarında oldukça sık yer alır. Örneğin, Columbia'da düzenlenen ulusal bir toplantıyı aktaran örgütün yayın organı *Knight-Ridder* gazetesi, toplantıyı okuyucularına aktarırken şu satırlara yer vermektedir:

Hıristiyan şövalyelerinin lideri, bir Klu Klux Klan'ın özlemi içerisinde... Caddenin biraz ötesinde komşusu ile birlikte Klan üyesi heykeli ile süsledikleri bahçelerini işaret

ederek, 'Bir ırk savaşı geliyor. Klan beyaz ırkın tek kurtuluş umududur' diye konuşmacılara sesleniyor. [16]

Pek çok ırkçı örgütte olduğu gibi Rahowa'da da güçlü bir evrim inancı vardır. Zaten diğer ırklara karşı bu derece düşmanca bir tutum takınılması ve onlara karşı şiddete başvurmaktan çekinilmemesi de evrim teorisine olan inancın bir neticesidir. Karşısındaki insanı, bir tür hayvan olarak gören bir kişiyi, onu taciz etmekten, ona saldırmaktan ve hatta gerekli gördüğünde onu katletmekten hiçbir şey alıkoyamamaktadır.

Örgütün Ben Klassen'den sonraki lideri Matt Hale'in aşağıdaki konuşması, sözde din olarak kabul ettikleri düşüncenin evrim inancı ile ne kadar iç içe geçtiğini gösteren örneklerden sadece birisidir:

Bizler hayvanlarız. İşte mesele bu. Sadece düşünebildiğimiz ve konuşabildiğimiz, ya da iki ayağımız üzerinde durabildiğimiz için bu fikri kabul etmiyoruz. Bu doğanın kanunlarına bağlı olmadığımız anlamına gelmiyor. Çünkü bağlıyız. [17]

Bu sözler, örgütün kendisine has, garip bir din anlayışı olduğunun da bir göstergesidir. Bu dinin elbette, tevazuyu, sevgiyi ve hoşgörüyü savunan Hıristiyanlıkla hiçbir ilgisi yoktur. Zaten örgüt üyeleri ve liderleri de bu durumu açıkça dile getirmekten çekinmezler. Matt Hale de kendisi ile yapılan bir röportajda kendi dinlerinin özünü şöyle aktarmaktadır:

... Düşmanlarını, yumuşakbaşlıları ve aşağı olanları sevmelerini söyleyen Hıristiyanlık gibi bir din yerine, yalnızca kendi insanlarımızı öven bir dine ihtiyacımız var... Bütün insanların eşit yaratıldığı fikrinden uzaklaşmalıyız... İnandığımız şey, beyaz olmayan ırklara bütün yardımları durdurmaktır. Bu yardımlar olmadan beyaz olmayan ırkların kendi sayılarını hızla azaltacağına inanıyoruz. Kendilerini besleyemezler.... Mükemmel bir dünyanın yalnızca beyaz insanlarla, dünyadaki beyaz ırklarla mümkün olacağına inanıyoruz... Beyaz olmayan ırklar gittiği an ve beyaz ırklar birleştiği zaman beyaz insanlarımız için barış ve refah olacak...." [18]

Ancak ırk üstünlüğünü savunan, sahip oldukları özelliklerinin kendilerini üstün kılacağına inanan kişilerin göz ardı ettikleri önemli bir gerçek vardır. Bu değerlerin hiçbiri kalıcı değildir. Her insan –inkar etsin ya da etmesin- er ya da geç ölecek ve sahip olduğu herşeyi bu dünyada bırakarak Rabbimizin karşısında hesap verecektir. O gün hiç kimsenin hiç kimseye bir faydası olmayacak, hiç kimsenin ırkı, rengi veya soyu önem taşımayacak, dünyadayken sahip olduğu hiçbir şey kendisine yarar sağlamayacak ve kimse yaptıkları için bir mazaret öne süremeyecektir. Allah Müminun Suresi'nde şu şekilde bildirir:

Böylece Sur'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soylar (veya soybağları) yoktur ve (üstünlük unsuru olarak soyluluğu veya birbirlerine durumlarını) soruşturmazlar da. (Müminun Suresi, 101)

Klan Öğretileri

Aşağıdaki maddeler 14 Ocak 2001 tarihli bir Klan toplantısında, Matt Hale'in konuşmasından alınmıştır:

Irkların eşit olduğunu söylemek kendi ırkımıza karşı suç işlemek anlamına gelir.

Irkların kaynaşmasından, ırklar arası evliliklerden ve beyaz olmayanların ülkemize göz etmesinden nefret ediyoruz.

Irklar arası evlilik yapmak ırkımıza ihanet etmektir.

İnsan Hakları hareketleri bizim için yanlıştır. Menfaatlerimize aykırıdır.

Beyaz ırk entelektüel olarak diğer ırklardan üstündür.

Sıra bize geldiğinde, iktidar bizim elimizde olduğunda, dünyayı istediğimiz gibi şekillendirmeye başladığımızda, ırkımızın en iyisini yaratacağız. Gelecek sadece beyazlara ait toprağımızın olduğu bir dönem olacak ve diğer ırkları topraklarımızdan süreceğiz. Kanun sınırları dahilinde, zorla gemilere doldurulup topraklarımızdan çıkarılacaklar. Kanun bu olacak..

Beyaz olmayanlar bizim için önemli değildir. Bir kan gölü içinde yatıyor olsalar bile bizim için önemi yoktur. Bizi tek ilgilendiren kendi ırkımızdır.

Irkları farklı yapan beyinleridir. Her ırkın farklı kafatası tipi ve beyin hacmi vardır.

Seri katillerin neden hep beyazların arasından çıktığı sorulursa... Beyaz insanlar bir şeyi yapmadan önce planlarlar. Beyazlar düşünürler. Siyahların işlediği cinayetlerin çoğu ilkeldir. Beyazlar işleyecekleri cinayeti önceden düşünürler. Beyazlar bu tarz cinayetler işlerler, çünkü bu tarz cinayetler, planlama kabiliyeti gerektirir. [19]

Bu maddeler bir Klan üyesinin düşünce yapısını göstermesi açısından oldukça çarpıcıdır. Bu öyle bir zihniyettir ki, seri cinayet işlemek bile bir tür övünme konusu haline gelebilmekte, ırk üstünlüğü adına vahşet makul karşılanmaktadır.

Ulusal İttifak (National Alliance) Örgütü

Amerika'da gençler arasında çok büyük bir güç kazanan faşist örgütlerden biri de Ulusal İttifak (National Alliance)'dır. Örgüt ilk olarak 1970 yılında genç bir fizik profesörü olan Dr. William Pearce tarafından Oregon Üniversitesi'nde "Ulusal Gençlik Birliği" adı altında kurulmuştu. En büyük özelliği kolej ve üniversiteleri hedef almasıydı. Üye yaşı ise 30 ve altıyla sınırlıydı. Ancak daha sonra bu yaş sınırı kaldırıldı ve Ulusal İttifak adı altında yeni bir örgütlenme yapıldı. Bu örgütün asıl ana amaçlarından birisi gençlerin ırkçı düşüncelerle yetiştirilmesine ağırlık vermesidir. Böylece ırk üstünlüğünün bilincinde olan nesiller yetişmesi sağlanacaktı. Ve diğer tüm ırkçı gruplar gibi Ulusal İttifak da tüm şartlar altında beyaz ırkın üstünlüğünü korumayı hedef

edinmiş durumda. Dr. Pierce 1997 yılında kendisiyle yapılan bir röportajda bu hedefi şöyle özetlemekteydi:

Başarmak için, neye mal olursa olsun, kendimizi siyahlardan ve diğer beyaz olmayanlardan tamamen ayırmamız ve onlardan uzak durmamız gerekiyor... Onları avlamalı ve onlardan kurtulmalıyız'. [20]

Elbette Ulusal İttifak Örgütü ile diğer faşist örgütlenmeler arasındaki tek benzerlik bu değildir. Evrim teorisine olan inanç diğerlerinde olduğu gibi, Ulusal İttifak'ta da ön plandadır. Örgüt üyeleri, her ne kadar dindar olduklarını idddia etseler de, yaptıkları açıklamalar, inançlarının din ile taban tabana zıt olduğunu göstermektedir. Çoğu zaman kendileri de bu gerçeği ifade etmektedirler:

Kendimizi doğal yasalara göre evrimleşen çevremizdeki üniter dünya ile entegre olarak görüyoruz. Basit olarak ifade edecek olursak: sadece bir gerçek vardır ve o da doğadır: Bizler doğanın bir parçasıyız ve doğanın yasalarına tabiyiz. Bu yasalar içinde bizler kendi kaderimizi belirleyebiliriz... Diğer bir deyişle seçme gücüne sahip olduğumuz herşey için kendi başımıza sorumluyuz: özellikle çevremiz ve ırkımızın kaderi için. **Bu görüş semitik görüş ile tezat içinde olabilir.** [21]

Görüldüğü gibi faşist ve ırkçı örgütlerin zaman zaman konuşmalarında dini öğeler kullanmaları veya kendilerini din ahlakını yaşayan insanlar gibi göstermeleri sadece bir taktikten ibarettir. Çeşitli sosyologlar ve akademisyenler de yaptıkları çalışma ve araştırmalarda bu durumun özellikle altını çizmektedirler. Bu akademisyenlerden birisi Boston'daki Northeastern Üniversitesi'nde şiddet ve sosyal çatışmalar kürsüsünün başkanlığını yapan Jack Lewin'dir. Lewin, örgütün Kitabı Mukaddes'ten alıntılar yapmasının sebebinin saldırganlıklarına dini bir kılıf uydurmaya çalışma çabası olduğunu söylemektedir. [22]

ŞİDDET VE TERÖR BAĞIMLISI BİR İDEOLOJİ: NEO-NAZİZM

Klu Klux Klan şemsiyesi altında toplanan ırkçı gruplar Amerika'da ırkçılığın ve yabancı düşmanlığının temsilciliğini yaparken, Avrupa'da bu işi neo-Naziler üstlendi. Önceleri İngiltere'de dazlak hareketi olarak başlayan Avrupa ırkçılığı, 1990'larda bir Nazi hareketine dönüştü. Kendilerini neo-Naziler olarak adlandıran bu grupların ana özelliği, tıpkı Klu Klux Klan gibi beyaz ırkın üstünlüğünü savunmaları ve yabancılara ve fakir mahallelerde yaşayanlara karşı saldırılar düzenlemeleriydi.

Son 10 yıldır neo-Nazi hareketi giderek güçlenmekte ve etki alanını genişletmektedir. Bu örgütler bugün 6 kıtada ve 33 ülkede aktif durumdadırlar. Üyelerinin sayısı ise 70 bini bulmaktadır. Neo-Naziler her ülkede kendilerine farklı hedefler belirlemişlerdir. Yapılan bir araştırmada belirtildiğine göre, Almanya'da Türkler; Macaristan'da, Slovakya ve Çek Cumhuriyeti'nde Çingeneler; İngiltere'de Asyalılar; Fransa'da Kuzey Afrikalılar; Brezilya'da Kuzey Doğulular neo-Nazilerin hedefleri arasındadır. Şiddet, kin, nefret, yıldırma, korkutma, tehdit, yakıp yıkma, zarar verme neo-Nazilerin başlıca özellikleri arasındadır.

Resmi Alman istatistiklerine göre 1999 yılında sadece Almanya'da ırkçılık ve yabancı düşmanlığından kaynaklanan 10.037 olay tespit edilmiştir. 2000 yılında açıklanan ırkçılık olayları da on binin üzerindedir. İngiltere'de ise sadece Nisan ile Eylül ayları arasında tespit edilen ırkçılık kaynaklı suçların sayısı 10.982'dir. Bu suçların yarısının korkutma, göz dağı verme ve yıldırma şeklinde olduğu belirtilmiştir. Öldürme, yaralama, ev ve işyerlerine saldırı gibi eylemler ise bu suç listesinin diğer yarısını oluşturmaktadır.

90'larda gelişen neo-Nazi hareketinin fikir babaları arasında Louis Beam ve William Pierce isimli Amerikalı radikal sağ görüşü savunan ideologların ayrı bir yeri vardır. Bu ideologların ortaya koyduğu, 'lidersiz direniş' ve 'beyaz devrim' kavramları bugün tüm neo-Nazi hareketine hakim olmuş durumdadır. Günümüzde çeşitli ülkelerde yaşanan bombalama, kundaklama ve işyerlerini tahrip etme gibi bireysel terör hareketlerinin temelinde de 'lidersiz direniş' kavramı yer almaktadır. Bu kavram doğrultusunda neo-Naziler eylemlerini, ya bireysel olarak gerçekleştirmekte ya da küçük çeteler halinde hareket etmektedirler.

Dr. William Pierce tarafından kaleme alınan *Hunter (Avcı)* ve *The Turner Diaries (Turner Günlükleri)* adlı kitaplar neo-Nazi terörizminin ana kaynakları olarak kabul edilmektedir. Fransız Nasyonel Sosyalist Hareketi'nin bu kitapları temel alarak hazırladığı, *A Practical Guide to Aryan Revolution (Aryan Devrimi'nin Rehberi)* adlı broşürde ise bir neo-Nazinin ihtiyacı olan her türlü bilgi yer almaktadır. **Gizli Aksiyon Metodları, Kaçma ve Saklanma, Suikast, Bombalama, Sabotaj, Irk Savaşı, Devrimsel Sürecin Oluşturulması, Aryan Özgürlük Hareketi Askerlerinin**

Davranışları gibi alt başlıklardan oluşan bu broşür, tam anlamı ile bir teröristin el kitabıdır. [23]

Bu grupların içinde aktif olarak yer almasalar bile, faşizmi savunan ve bu kitaplardan etkilenen pek çok insan vardır. Örneğin *The Turner Diaries*'de bir yeraltı örgütünün bir devlet karşısında nasıl örgütlendiği ve ne gibi faaliyetlerde bulunduğu anlatılmaktadır. 1998 yılında Teksas'da bir zenciyi kamyonetinin arkasına bağlayıp sürükleyerek öldüren John William King isimli kişinin, savunmasında ***The Turner Diaries*'i hayata geçirdiğini** söylemesi bu etkinin boyutlarını göstermektedir.

1993 yılında Oklahama'da Timothy McVeigh tarafından gerçekleştirilen bombalama eylemi sonrasında ise dikkatler bu kez neo-Nazi William Pierce'in diğer kitabı *Hunter*'a çevrildi. Çünkü Pierce, *Hunter* adlı kitabında tek başına hareket eden bir bombacıyı anlatıyordu. Kitabın kahramanı herhangi bir grubun veya örgütün desteği olmadan, tıpkı Timothy McVeigh gibi, kendi isteği ile bilinçli olarak bir saldırı gerçekleştirmekteydi. [24]

Oklahoma Bombacısı da Neo-Nazi İdi

Amerikan halkının 11 Eylül 2001 tarihli saldırıdan önce, şahit olduğu en büyük terörist saldırı, Timothy McVeigh tarafından Oklahoma'daki Federal Bina'ya yapılan bombalı saldırıdır. Bu saldırı sonucunda çocukların da dahil olduğu 168 kişi hayatını kaybetmiştir. Olayı ilginç kılan ise Timothy McVeigh'in hem bir sapkın tarikat sempatizanı hem de bir neo-Nazi olmasıdır.

McVeigh bu katliamı, 1993 yılında çiftliklerinde yanarak hayatlarını kaybeden David Koresh ve takipçilerinin intikamını almak için gerçekleştirdiğini söylemiştir. McVeigh'e göre Koresh ve tarikat üyeleri kendilerini yakmamışlar, Amerikan Devleti tarafından yakılmışlardır. Bu nedenle olayın intikamını Amerikan Devleti'nden almaya karar vermiş ve Federal Bina'yı bombalayarak devlet adına çalışanları öldürmeyi planlamıştır. David Koresh tarikatının intihar olayından tam iki yıl sonra, olayın yıl dönümünde, patlayıcı dolu kamyonetini binanın önüne bırakıp soğukkanlılık ile olayların gelişimini izlemiştir. Saldırı sırasında başka bir neo-Nazi olan Terry Nichols isimli arkadaşı da McVeigh'e yardım etmiştir. Terry Nichols ile birlikte olayın öncesinde McVeigh'e destek olan, patlayıcıları bulmasında yardım eden ve McVeigh'in böyle bir saldırıda bulunacağını bilenlerin en önemli ortak özelliği ise neo-Nazi olmalarıdır.

McVeigh, idam edilmesinden kısa bir süre önce *The Buffalo News* gazetesine gönderdiği mektupta, **yaptıklarından dolayı pişman olmadığını, devlete karşı verdiği mücadelede bombalama eyleminin 'en mantıklı taktik' olduğunu söylemişti.** Tamamen hasta bir zihniyetin ürünü olan bu saldırı, bir kez daha bizlere yukarıda üzerinde durduğumuz akımların insanlar üzerinde nasıl büyük tahribatlara

neden olduklarını ve toplumlara nasıl büyük belalar getirdiğini göstermesi açısından ibret vericidir. [25]

Buraya kadar çeşitli örnekleri ile ele aldığımız gibi, Deccal sisteminde insanlar arasında ırklarına, dillerine ve cinsiyetlerine göre ayırım yapılması ve diğer ırkların vahşi yöntemlerle katledilmeleri makul karşılanmaktadır. Üstelik bu ayırımcılık toplumlar arasında çatışmalara ve savaşlara neden olan bir tür histeriye dönüştürülmektedir. İnsanlar sadece dilleri, dinleri ve ırkları farklı olduğu için saldırılara uğramakta ve çeşitli tacizlere maruz kalmaktadırlar. Bunun nedenlerinden birisi, Kuran'da da belirtildiği gibi, şeytanın insanlara **'öfkeli soy koruyuculuğunu'** süslü ve güzel göstermesidir. Günümüzde terör eylemlerini teşvik eden ya da bizzat gerçekleştiren grupların büyük bir kesimi de bu kışkırtmalara kapılarak faaliyetlerini ırkçılık söylemlerine dayandırırlar. Bu ırkçı kışkırtmanın İslam'a ne denli aykırı olduğu, aşağıdaki Kuran ayetinde açıkça bildirilmektedir:

Hani o inkar edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (Fetih Suresi, 26)

İnsanlar birbirlerine düşman olmaları için değil, birbirleriyle tanışıp dost olmak, iyi ilişkiler kurmak için farklı halklar olarak yaratılmışlardır. Ve Allah, Deccal'in terör ortamı oluşturabilmek için insanlar arasında teşvik ettiği 'üstün ırk' ideolojisinin yanlışlığını Kuran'da açıklamıştır. Toplumlara, halklara ya da insanlara üstünlük sağlayan, ancak bu insanların güzel ahlaklarıdır. Kişilerin hangi ırktan oldukları, hangi dili konuştukları ya da derilerinin ne renk olduğunun hiçbir önemi yoktur. Bu değerlere göre üstünlük sağlamaya çalışmak ve diğer toplumlara düşmanlık beslemek, Deccal'in ideolojisinin birer ürünüdür. Allah, insanların arasındaki soy farklılıklarının bir "tanışma", yani dostluk ve kültürel alış-veriş vesilesi olduğunu ve üstünlüğün de sadece takvaya, yani iman ve ahlaka göre belirlendiğini şöyle haber verir:

Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

ŞEYTANIN TERÖRÜ:
SATANİZM

Satanizm, şiddeti ve vahşeti dini bir ritüel haline getiren sapkın bir ideolojidir. Kendilerine şeytanı ilah edindiklerini söyleyen satanistler, insanlık dışı eylemleri ve kanlı cinayetleri adeta bir ibadet düşüncesiyle yerine getirirler.

Çoğu kimse satanizm denildiğinde bunun sadece psikolojik yönden gençler arasında yaygın olan, mistik bir tür akım olduğunu düşünebilir. Ya da izlediği filmlerin etkisi ile satanistlerin sadece garip ritüellere sahip, akli dengesi yerinde olmayan insanlar olduğunu sanabilir. Satanistlerin vahşet temelli, ürkütücü ritüellere sahip oldukları doğrudur. Ancak pek çok insanın göz ardı ettiği nokta, satanizmin, geçmişi 1800'lere uzanan materyalist, şiddet yanlısı ve ateist bir ideoloji olduğudur. Üstelik bu ideolojinin dünya çapında çok sayıda takipçisi vardır.

Satanizmin temel özelliği her türlü dini değeri reddetmesi ve şeytanı kendisine ilah edindiğini söyleyerek, cehennemi bir nevi kurtuluş olarak görmesidir. Satanizme göre insan hiçbir şeye karşı sorumlu değildir, tek sorumluluğu nefsinin kendisine emrettiklerini yerine getirmesidir. Bu durumda eğer nefsi insana öfkelenmeyi, kin tutmayı, intikam almayı, yalan söylemeyi, hırsızlık yapmayı, zarar vermeyi, öldürmeyi emrediyorsa bunun yapılmasında bir sakınca yoktur. Satanizmin bunu savunurken öne sürdüğü temel mantık ise, kötülüğün engellenmesinin bir tür samimiyetsizlik olduğu iddiasıdır. Yani bu sapkın inanca göre, nefsi insana karşısındaki kişiyi öldürmesini söylüyorsa ve eğer insan bunu yerine getirmemişse dürüst davranmamış olur.

Tüm insanların takdir ettiği, güzel ahlak özelliği olarak gördüğü sevgi, hoşgörü, sabır, affedicilik gibi erdemler ise satanistlerin nefret ettikleri özelliklerdir. Bu sapkın ideolojiye göre asıl olan, kin, öfke, intikam gibi duygular ve kötülükte sınır tanımaz olmaktır. Satanizmin temel öğreti kitabı olarak kabul edilen *Satanic Bible*'ın (Şeytani İncil) beşinci maddesinde -İncil'de yer alan "bir yanağına tokat atana diğerini çevir" prensibine atıfla- "Şeytan diğer yanağını çevirmek yerine, intikam almayı temsil eder" denilmektedir. Yine aynı kitabın bir başka maddesinde, **"Düşmanlarınızdan tüm kalbinizle nefret edin ve eğer bir adam sizin yanağınıza vurursa, sizde onun öbür yanağına vurun"** talimatı yer almaktadır. [26]

Bu mantıkla hiçbir kötülüğün engellenemeyeceği açıktır. Böyle bir ortamda büyük bir kaos ve karmaşa oluşur. İnsanların vicdanlarını kullanmadıkları, dolayısı ile iyiyi kötüden ayırt edip güzel olanda irade göstermedikleri ve muhakemelerini kullanmadan hareket ettikleri bir toplumda düzenden, huzurdan, barıştan, güvenlikten, affedicilikten, hoşgörüden söz etmek mümkün değildir. Bu düzen içerisinde karşısındakine kızan bir insan, öfkesini yenip itidalli davranmak yerine intikam almaya kalkışacaktır. Ya da ihtiyaç ve fakirlik içinde olan bir insan bu duruma sabredip, meşru bir şekilde

ihtiyaçlarını gidermeye çalışacağına hırsızlık, yolsuzluk gibi yollara başvuracaktır. Zaten satanizm de bunu teşvik etmektedir.

Satanizmin ortaya koyduğu toplum yapısı kanunsuz ve kural tanımazdır. Amaç nefsin tüm bencil duygularının ve kötülüklerinin özgürce yaşanmasıdır. Modern satanizmin kurucusu olarak kabul edilen Anton LaVey *Satanic Bible* (Şeytan İncili) adlı kitabında satanizmin temel prensiplerini aktarırken, takipçilerine kötülüğü diledikleri gibi yaşamaları ve yaymaları için telkinde bulunmaktadır. Hatta kendisi ile yapılan bir röportajda LaVey, **"Kanunların kesin olarak çiğnenmek için yapıldığını hissediyorum... Sokakta birini soymakta hiçbir yanlışlık görmüyorum"** demektedir. [27]

Satanizmin kural tanımazlığı elbette bununla sınırlı değildir. Kişi sadece kendisine ve yakın çevresine zarar vermekle kalmaz, düşmanlığı ve öfkesi tüm insanlığa yöneliktir. Üstelik bu kural tanımazlık, şiddeti hayatın ayrılmaz bir parçası olarak görmektedir. Satanizme göre şiddet tabiatın kendisinde vardır ve kaçınılmazdır. Bu sapkın inanışa göre tabiatta olan şiddetin insanlar arasında yaşanmasının da bir sakıncası yoktur. İnsanın, şiddeti engellemeye veya bastırmaya çalışması doğasına aykırıdır, insan bir gün bir yerde mutlaka şiddete başvuracaktır, o zaman bunun önüne geçmeye çalışmanın bir mantığı yoktur.

Görüldüğü gibi satanizm son derece sapkın inanışlara sahiptir. Ve bu inanışlar insanları saldırgan olmaya, cinayet işlemeye ve hatta katliamlar yapmaya yöneltmektedir. Özellikle Amerika'da akademisyenler ulusal terörün temelinin satanizm olduğu ve satanizmle ciddi mücadele yöntemleri geliştirilmesi gerektiği tespitinde bulunmuşlardır. Bu akademisyenlerden birisi de Denver Üniversitesi'nden profesör Carl Roschke'dir. Roschke konunun önemini, "Satanik ideolojinin, ulusal terörün temeli olduğu konusunda ciddi çalışmalar yürütmekteyiz", sözleri ile dile getirmektedir.[28] Satanizme karşı verilecek mücadelenin en önemli adımının, satanistlerin "sadece işsiz güçsüz takımı" oldukları yanılgısından vazgeçilmesi olduğunu söyleyen Roschke, satanistlerin işledikleri suçlar incelediğinde bu ideolojinin ne kadar büyük bir bela olduğunun daha iyi anlaşılacağını aktarmaktadır. [29]

Kuşkusuz böyle bir akıma karşı yapılacak en önemli mücadele, fikri alanda olacaktır. Bunun için de satanizmin hangi ideolojileri kendisine dayanak noktası edindiğini anlamak gerekir.

Satanizmin İdeolojik Kökeni Darwinizm'dir

Satanistlerin kitaplarında, dergilerinde, yayınladıkları broşürlerde ve internet sitelerinde kendilerini tanıtırlarken en çok dikkat çeken noktalardan birisi, 'insanları bir tür gelişmiş hayvan olarak' gördükleri, 'hayatın asıl anlamının mücadele olduğunu' söyledikleri, 'ancak güçlü olanın ayakta kalabileceğini' savundukları cümlelerdir. Bu

durum satanistlerin görüşlerinin ideolojik temelinin Darwinizm olduğuna dair önemli bir delildir. Nitekim pek çok satanist de bunu açıkça dile getirmekten çekinmez. "A Description of Satanism" (Satanizmin Bir Tarifi) adlı bir yazıda, satanist yazar ideolojisini şöyle açıklamaktadır:

...Öncelikle tüm insanlar sosyalleşmiş hayvanlardır... Tüm insanlar ve hayvanlar ortak bir biyolojik geçmişe sahiptir. **Satanizm insanların gelişmiş bir hayvandan başka bir şey olmadığını savunur. Bizim diğerlerine bir üstünlüğümüz yoktur, biz sadece evrimleşme ve ayakta kalma şansına sahip olabilmiş kişileriz..** [30]

"Şeytan Kilisesi" yayınları arasında yer alan bir başka satanist kaynak ise, insanların gelişmiş birer hayvan oldukları düşüncesine inandıklarını şu sözlerle dile getirmektedir:

Satanizm insanı bir tür hayvan olarak gördüğüne göre –geçmiş kültürlerde bu gerçeğin farkına varmış ve toplumları içerisinde bunu dile getirmiş olanlar vardır- bu sanatsal ve felsefi ifadeleri bulup ortaya çıkaracağız ve bunları bugünkü uyanışımızın kökeni olarak göreceğiz.[31]

Görüldüğü gibi satanizm, Darwin'in insanların hayvanlardan evrimleştiğini öne süren teorisini ideolojik 'uyanışın' kökeni olarak görmektedir. Anton LaVey ile yapılan ve *MF Magazine* isimli müzik dergisinde yayınlanan bir röportajın girişinde ise Darwinizm ile satanizm arasındaki ilişki şöyle tanımlanmaktadır:

Anton LaVey, 1960'ların sonunda hippilikten ve Hıristiyanlığın monoton ahlaki değerlerinden sıkılan bireyler için, sosyal Darwinizm ideolojisini ve pozitif düşünceyi anlaşılabilir bir forma sokarak yeni bir yol oluşturmuştu. [32]

Satanist kilisenin papazlarından Magister Peter H. Gilmore ise, bu sapkın dini şöyle tarif etmektedir:

... Şimdi bunun yerine modern satanizmin ne olduğuna bir bakalım: Kabiliyeti olanların ahmak olanların üzerinde tekrar hakim olacağı, adaletsizliğin yerini adaletin alacağı, iki bin yıldır tüm insanların eşit olduğu safsatasını öne sürenlerin tamamen reddedildiği **acımasız bir din elitizmi ve sosyal Darwinist anlayış.** [33]

Elbette yukarıdaki satırlarda yer alan adalet anlayışı, bizim anladığımız anlamda, hak ve eşitlik prensibi üzerine inşa edilmiş bir adalet değildir. Bu adalet satanist bir adalet anlayışıdır ve takip eden satırlardan da anlaşılacağı üzere kendilerini diğerlerinden üstün gören insanlara her türlü yetki ve hakkı vermeyi öngören bir adalettir.

Satanizmin sadece Batı toplumlarını üstün gören sosyal Darwinist anlayışı, başta faşizm olmak üzere pek çok ırkçı ve şovenist akımla paralellik göstermesine ve hatta çoğu zaman bu akımlarla işbirliği içinde hareket etmesine neden olmuştur. Hitler'in Nasyonel Sosyalistleri, Mussolini'nin Kara Gömleklileri arasında satanizme inanan pek çok kişiye rastlamak mümkündür. Bu işbirliği Anton LaVey tarafından şöyle dile getirilmektedir:

Bu kutsal olmayan bir ittifak. Bu görüşü savunan çok farklı insanlar geçmişte bizimle anlaşma yaptılar. **Hikayeleri, ışıkları ve koreografileri ile milyonlarca insanı yönlendiren Alman Nasyonel Sosyalist partisinin anti-Hıristiyan gücü satanistlere samimi olarak bağlıydı.** [34]

Bu akımlarla satanizm arasındaki en önemli ortak payda ise Darwinizm'dir. Tüm bu sapkın ideolojilerin temelinde yer alan sosyal Darwinizm'i, satanistler şu sözlerle savunmaktadırlar:

Güçlü olanın ayakta kalması prensibi, bireyin hayatta kalıp kalamamasından, kendi başlarına ayakta duramayan milletlerin elenmesine kadar toplumun her seviyesine uygulanabilir... **Zayıflar sosyal Darwinizm'in neticelerini yaşamaya başladıkça dünya nüfusunda sistemli bir azalma olacaktır. Çünkü doğa her zaman çocuklarını bir yandan güçlendirir bir yandan temizler.** Biz gerçeklerden bahsediyoruz ve bunu varlığın yapısına zıt olan bir ütopyaya dönüştürmeye çalışmıyoruz.[35]

Satanistlerin sosyal Darwinizm'e olan bağlılıklarının bir diğer ifadesi, faşizmin bir ürünü olan öjeni teorisini büyük bir hararetle savunmalarıdır. Sakat ve hasta insanların toplumdan temizlenmesi ve sağlıklı bireylerin eşleştirilerek çoğaltılmasını öngören öjeni teorisi, özellikle Nazi Almanyası'nda uygulama alanı bulmuştur. Öjeni teorisine göre, nasıl sağlıklı hayvanlar birbirleriyle çiftleştirilerek iyi hayvan cinsleri oluşturuluyorsa, bir insan ırkı da ıslah edilebilir. İnsan ırkının ıslah edilmesine engel olan unsurlar ise (sakatlar, hastalar, akıl hastaları vs gibi) toplumdan ayıklanmalıdır. Nazi Almanyası'nda bu mantık uyarınca onbinlerce kalıtsal hasta ve akıl hastası insan acımasızca öldürülmüştür.

İşte satanizm de aynı korkunç cinayetleri savunmaktadır. Satanistlerin öjeniye bakış açıları kendi kaynaklarında şu şekilde yer almaktadır:

Satanistler ayrıca öjeni teorisinin pratiğe geçirilerek doğa kanunlarının geliştirilmesi için yollar ararlar... Bu, üreme kabiliyeti olan insanların desteklenerek, gen havuzunu insanlığın daha hızlı ilerlemesini sağlayacak şekilde geliştirme çabasıdır. Bu dünya çapında genel olarak uygulanan bir yöntemdir... Genetik kodlar çözülünceye ve soyumuzu devam ettirecek olanları seçme imkanımız oluncaya kadar satanistler en iyilerin en iyilerle birleşmesini savunurlar. [36]

Satanizmin Sapkın Ayinleri

Satanizm denildiğinde pek çok kişinin aklına, bu kişiler tarafından düzenlenen kara büyü ayinleri ve bu ayinlerde yaşanan korkunç vahşetler gelir. Ancak insanların bir kısmı bunların sadece korku filmlerinde var olduğunu, gerçek hayatta bu tarz olayların yaşanmadığını zanneder. Oysa filmlerde görmeye alışkın olduğumuz türden sapkın sahneler, satanist ayinlerin ve törenlerinin ayrılmaz birer parçasıdırlar.

Bu ayinlerin ana amacı şeytanla bağlantıya geçmek ve onun sözde öğütlerini öğrenebilmektir. Bunun için özel ortamlar hazırlanır. Satanizmde bu şeytani ritüellerin ne kadar büyük bir yer kapladığını görmek için, satanistler tarafından hazırlanmış kitaplara ve internet sitelerine kısaca bir göz atmak yeterli olacaktır. Bu tür yayınların ortak özelliği karanlık ve kanlı öğelere bolca yer vermeleri ve şeytani ayinlerin önemi üzerinde ısrarla durmalarıdır. 18 yaşından küçük satanistlere çeşitli öğütler verilen ünlü satanist internet sitelerinden birisinde, söz konusu ayinlerin satanizmin temel taşlarından birisi olduğu üzerinde durulmakta ve toplu olarak ayin yapamayan gençlerin tek başlarına iken bile mutlaka bir tür ayin yapmaları gerektiği anlatılmaktadır.

Şeytanı kendine rehber edinen bir toplulukta her türlü sapkınlık, ahlaksızlık ve vahşet olağan karşılanır. Satanistler için bunlar şeytanın kendilerine ilhamı ve mutlaka yerine getirilmesi gereken emirleridir. Bu emirlere itaat eden satanistler; cinsel sapkınlıklar göstermekte, hayvanlara ve insanlara işkence yapmakta, hatta öldürdükleri canlının veya insanın kanını içmek gibi akıl almaz iğrençlikler sergileyebilmektedirler. Dünyanın pek çok ülkesinde satanist olduğunu söyleyen gençler uyuşturucu partileri düzenlemekte, bu partilerde her türlü ahlaksızlık ve sapkınlık yaşanmakta ve bu tarz partiler çoğu zaman şeytan için bir arkadaşlarını öldürmeleriyle neticelenmektedir.

Satanistlerin ayinlerinde kan dökmeye özel bir önem vermeleri ise, şeytanın insanlık üzerindeki planının sembolik bir ifadesidir. Şeytan, büyük bir nefretle baktığı insan soyuna elinden geldiğince acı çektirmek istemektedir. Bu nedenle dünyada kan dökülmesini kendisine bir amaç olarak belirlemiştir. Önceki sayfalarda sözünü ettiğimiz faşizm, ırkçılık, komünizm gibi Deccaliyet ideolojileri, şeytanın bu amacına hizmet eder. Bu ve benzeri din düşmanı ideolojilerin bağlıları tarafından yürütülen tüm savaşlar, katliamlar, cinayetler ve terör eylemleri, şeytanın kan dökme dürtüsünü tatmin etmeye yönelik birer "satanist ayin"dir.

Kendilerini açıkça "satanist" olarak ilan edenler, kan dökmeyi açık bir ritüel şeklinde uygulamaktadırlar. Yeryüzünde terör ve anarşiyi körükleyenler ise, aynısını daha üstü kapalı bir biçimde, ama çok daha kapsamlı bir biçimde gerçekleştirmektedirler. Kısacası, şeytan ve onun yeryüzündeki sistemi olan Deccaliyet, aldattığı insanları kullanarak, yeryüzünü kanlı bir arenaya, adeta bir insan mezbahasına çevirmek için çabalamaktadır.

Satanizm Baştan Yenilgiye Uğramış Bir İdeolojidir

Satanizmin nasıl bir tehlike olduğunu incelerken, satanistler tarafından yapılan bir tespitin göz önünde bulundurulması gerekir. Satanistler kendilerine kaç kişi oldukları sorulduğunda, sayılarının çok kalabalık olduğunu, çünkü kendileri farkında olmasalar bile satanizmi yaşayan çok fazla sayıda insan olduğunu öne sürerler. Aslında bu bir

bakıma doğrudur. Çünkü satanistlerin savunduğu görüşler günümüzde bilinçli veya bilinçsiz olarak pek çok kişi tarafından paylaşılmaktadır. Çünkü insanın vicdanının sesini dinlemeyip, güzel ahlaklı bir yaşam sürmemesi, nefsine ve şeytanın emirlerine uyması demektir. Satanistlerin bugüne kadar neden oldukları belalar düşünüldüğünde böyle insanlardan oluşan bir toplumun varacağı sonun ne kadar acı olacağı açıktır.

Satanizmin temeli olan, insanın bir tür hayvan olduğu iddiası ise tamamen bir safsatadan ibarettir. İnsan kör tesadüfler sonucu ortaya çıkmış bir varlık değildir. Tüm evrendeki düzenin ve ihtişamın olduğu gibi insanın da Yaratıcısı, üstün, güçlü, hakim ve her türlü eksiklikten münezzeh olan Allah'tır. Allah insanları, düşünüp akledebilen, iyiyi kötüden ayırma anlayışına sahip, Allah'a karşı sorumluluğu olan varlıklar olarak yaratmıştır. Her insanın nefsi kendisine kötülüğü emrettiği gibi, vicdanı da kötülükten sakınmayı ve korunmayı emreder. İnsanın sorumluluğu ise nefsinin değil vicdanının sesini dinlemek ve Allah'ın razı olacağı bir ahlak göstermektir. İnsanın göstereceği güzel ahlak hem kendisinin ve içinde yaşadığı toplumun huzurlu ve rahat bir yaşam sürmesini, hem de ahirette, Allah'ın izni ile, en güzel karşılığı almasını sağlayacaktır.

Unutulmaması gereken çok önemli bir gerçek ise, şeytanın insanlara süsleyip çekici gösterdiği yaşamın büyük bir aldanıştan ibaret olduğudur. Şeytan insanlara, dünya hayatında çeşitli vaatlerde bulunabilir, onları doğru yoldan ayırmaya çalışabilir, ancak unutulmamalıdır ki şeytanın insanları davet ettiği yol, ona uyan insanların felaketi olacaktır. Çünkü şeytan ve onu izleyenler daha en baştan yenilgiye uğramış olanlardır. Kuran'da bu gerçeği bize haber veren ayetlerden bazıları şu şekildedir:

.. Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş şeytandan başkasına tapmazlar. Allah, onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun, kullarından 'miktarları tespit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim. Onları -ne olursa olsun-şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (Nisa Suresi, 117-119)

ŞİDDETİN DİĞER YÜZÜ: SAPKIN TARİKATLAR

Önceki bölümlerde başta Amerika olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde sapkın dünya görüşlerine sahip, batıl tarikatlar olduğundan ve bu grupların çeşitli terör eylemlerinde bulunduklarından bahsettik. Bu mistik gruplar, kamu düzenini bozan, üyelerini şiddete teşvik eden, hatta cinayet ve intiharlara sürükleyen oluşumlardır. Bunlar arasında en ünlüleri ise; toplu olarak kendilerini yakan David Koresh ve takipçileri; hep birlikte intihar eden 'Heaven's Gate' tarikatı ve Japonya metrosuna sarin gazı koyarak yüzlerce insanın zarar görmesine neden olan 'Aum Shinrikyo' tarikatıdır.

Ancak bunların dışında da özellikle Amerika'da hemen her gün henüz adı duyulmamış bu tarz grupların saldırılarına ve bireysel intiharlarına rastlanmaktadır. Toplu olarak intihar edenlerden bugüne kadar sayıca en fazla olanı ise, 'The People's Temple' tarikatıdır.

Jim Jones liderliğinde 1970'li yılların sonunda kurulan bu tarikat, toplumdan izole edilmiş olarak ormanlık bir bölgede yaşıyordu. 1978 yılında kongre üyesi Leo Ryan çevreden gelen yoğun şikayetler üzerine Jonestown adını alan bölgeye bir araştırma ziyaretinde bulundu. Ryan Jonestown'dan ayrılırken tarikattan ayrılmak isteyen 18 kişi de ona eşlik etmek isteyince, şiddet olayları baş gösterdi. Tarikat üyeleri, tarikattan ayrılmak isteyenlerin üzerine ateş açtılar. Kongre üyesi Leo Ryan, üç gazeteci, ayrılmak isteyen bir tarikat üyesi öldü. 11 kişi de ağır yaralandı. Olaydan birkaç saat sonra liderleri, tarikat üyelerine potasyum siyanür içerek intihar etmelerini emretti. Zehir önce bebeklere ebeveynleri tarafından enjekte edildi. Daha sonra çocukların da dahil olduğu 900'den fazla kişi kendisini zehirledi. [37]

90'lı yıllara gelindiğinde ise toplu ölümleriyle en çok dikkati çeken grup, David Koresh tarikatı oldu. 28 Şubat 1993'de güvenlik birimleri inceleme yapmak için tarikatın Texas dışında bulunan çiftliğine girmek isteyince, tarikat üyeleri güvenlik görevlilerini kurşun yağmuruna tuttu. Bunun üzerine 51 gün süren kuşatma başladı. Kuşatmanın 51. gününde güvenlik görevlilerinden bir kişi çiftliğe girmeye çalışınca, bir anda çiftlikten dumanlar yükselmeye başladı. Güvenlik görevlileri David Koresh'in çiftliği ateşe verdiğini ve çiftliğin çeşitli noktalarına kurulmuş olan bubi tuzaklarının çiftliği bir anda ateş topuna çevirdiğini açıkladılar. Yaklaşık 90 kişi bu sırada yanarak öldü.

1997 yılında San Diego'nun kuzeyinde, ayaklarında spor ayakkabılar, üzerlerinde siyah tişörtleri ile toplu olarak intihar etmiş olarak bulunan yaklaşık 40 kişi sapkın tarikatlar konusunu bir kez daha dünya gündemine getirdi. Yaşları 26 ile 72 arasında değişen 40 kişi, o dönemde dünyanın yakınından geçmekte olan Hale-Bopp kuyruklu

yıldızının kendilerini evrimin bir üst safhasına taşıyacağı inancı ile intihar etmişlerdi. Tarikatın internet sitesinde bu inançları şu şekilde aktarılmaktaydı:

Evrimsel basamakta insanın üzerinde yer alan en yaşlı üyemiz, Hale-Bopp'un yıllardır beklediğimiz işaret olduğunu bize bildirdi... Bu dünyadaki 22 yıllık eğitim sürecimiz en sonununda tamamlanmak üzere, buradan mezun olarak insanın evrimi sürecinde bir üst basamağa çıkıyoruz. Bu dünyadan ayrılmak için hazırlandığımız ve Ti'nin takımına katılacağımız için mutluyuz. (Ti, 1985 yılında kanserden ölen, grubun lideri Bonnie Lu Trusdale'i temsil etmekteydi). [38]

Bunlar, kitabı okuyan pek çok kişinin kendinden son derece uzak gördüğü örnekler olabilir. Ayrıca burada sadece bir iki örneğin ele alınmış olması da hiç kimseyi aldatmamalıdır. Dünyanın birçok ülkesinde, pek çok sapkın tarikat ve örgüt, gençleri etkisi altına almaktadır. Ne var ki bazı insanların kendilerini bu akımlardan uzak görüyor olması, bunların topluma ve bireylere verdiği zararı önleyememektedir. Tam tersine kitabın başından beri önemle üzerinde durduğumuz Deccaliyet fitnesinin ne kadar yaygın olduğunu ve ne kadar farklı şekillerde karşımıza çıkabildiğini göstermektedir.

Japon Tarikatın Metro Saldırısı

Söz konusu sapkın tarikatların tek tehlikeli yönü, tarikata üye olan kişilerin canına ve malına zarar vermeleri değildir. Bu tip tarikatlar sapkın düşünceleri ve yaşam tarzları ile kamu düzenini de bozmaktadırlar. Kimi zaman ise doğrudan sivil halkı hedef alan saldırılar da düzenlemektedirler. Yakın geçmişte yaşanan bu saldırılardan birisi Japon tarikatı 'Aum Shinrikyo'nun, Japon metrosuna sarin gazı atmasıdır. Bu saldırı neticesinde 5.500 kişi yaralanmış, 12 kişi de hayatını kaybetmiştir. Tarikat bu saldırının dışında 1994 yılında, Tokyo yakınlarındaki Matsumoto'da gerçekleştirilen ve 7 kişinin ölümü 144 kişinin yaralanması ile sonuçlanan benzer bir gaz saldırısından da sorumlu tutulmuştur. Bununla birlikte tarikatın suç dosyaları arasında cinayet ve adam kaçırma da yer almaktadır.

Tarikat lideri Asahara'nın öğretilerine göre, bir insan ancak cinayet işleyerek ruhunu temizleyebilir. Dünya hakimiyetinin sağlanması ise ancak talebelerine öğrettiği şiddetin uygulanması ile mümkündür. Normal insanların soğukkanlılıkla işlenen cinayetler olarak gördüğü olaylar, tarikat üyelerine göre bir tür güzel ahlak özelliğidir.

1994 yılında başlayan saldırıların ilk hedefi, tarikat aleyhinde dava başlatan ve adalet bakanlığı lojmanlarında kalan hakimlerdi. Bu ilk sarin gazı saldırısı 7 kişinin ölümüne 144 kişinin yaralanmasına neden oldu. Bu arada Asahara'nın emriyle tarikat 70 ton kapasiteli bir sarin gazı üretim merkezi inşa etmeye başladı. Bunun yanı sıra Asahara 1.000 adet otomatik silah ve bir milyon kurşun yapılmasını da emretmişti. Tarikat tarafından kiralanan Rus bilim adamlarının yardımıyla uranyumun

kullanılabileceği bir tür nükleer silah da üretilmeye çalışılıyordu. Asahara'nın ilgi alanı içerisinde adam kaçırma ve başta avukatlar ve savcılar olmak üzere tarikat aleyhinde olanların katledilmesi de vardı.

Metroya düzenlenen saldırı ise çok daha geniş çapta bir yankı uyandırdı. Sabah işlerine gitmek üzere metroda bulunan binlerce masum ve suçsuz insan bu saldırıdan zarar gördü. 12 kişinin öldüğü, 5000'den fazla kişinin de hastanede tedavi gördüğü bu saldırı, söz konusu grupların sivil halk için nasıl tehlikeli bir hal aldığını göstermesi açısından oldukça çarpıcıydı.

Din ahlakının dışında, garip ve sapkın inanışlar geliştiren gruplar içerisinde, yukarıdaki örneklerde de görüldüğü gibi, her türlü ahlaksızlık normal karşılanmaktadır. Aralarında uyuşturucu kullanımından hırsızlığa, adam kaçırmadan işkenceye kadar her türlü anormalliğin hakim olduğu bu örgütlerin üyeleri, en son aşamada ise kendi hayatlarına son vermektedirler.

Şunu unutmamak gerekir ki, Allah'a iman etmeyen, güzel ahlakı tanımayan ve Allah'tan korkup sakınmayan insanların bu tip vahşet gösterilerinde bulunmaları şaşırtıcı değildir. Çünkü bu kişiler yaptıklarından dolayı hesap vereceklerine, yaptıkları herşeyin karşılığını ahirette alacaklarına inanmazlar. Ya da ölüm sonrası hayat konusunda tamamen çarpık, hayali ve kendi menfaatlerine uygun bir senaryoya inanırlar. Oysa tek doğru yol, Allah'ın kullarına gösterdiği hidayet yoludur. Allah'ın dinini bilen ve yaşayan insan itidallidir, dengelidir. Üstelik Allah Kuran'da insanlara düşünmelerini ve akletmelerini emretmiştir. Dolayısıyla iman edenlerin vicdanlarına başvurmadan, akıllarını kullanmadan bir düşüncenin peşine takılıp gitmeleri mümkün değildir. Müminler yaşamlarının her anında vicdanlarına göre hareket eder, akılcı davranırlar. Bu da onları her türlü ahlaksızlıktan ve sapkınlıktan korur. İman edenler Allah'ın insanlara bildirdiği dosdoğru yol üzerinde olanlardır. Bu grup ve tarikatların ise doğru yoldan sapmış oldukları açıkça ortadadır.

Kuşkusuz burada örneklerine yer verdiğimiz şiddet ve terör eylemleri, dünya çapında yaşanan terörün sınırlı örnekleridir. Yıllardır pek çok ülkede çeşitli ideolojik gerekçelerle pek çok terör örgütü, topluma korku ve dehşet saçmakta, masum insanları katletmektedir. Bunlar arasında İngiltere için yıllardır önemli bir sorun halini almış olan IRA, İspanya'nın Bask bölgesinde faaliyet gösteren ETA, yıllarca yurt dışında görev yapan diplomatlarımızı hedef alan ASALA, ülkemizin binlerce vatan evladını şehit vermesine neden olan PKK gibi örgütleri saymak mümkündür. Her biri farklı ideolojik yapılara sahip olmakla birlikte burada adını saydığımız veya saymadığımız tüm terörist gruplar ve şiddet yanlısı insanlar, farkında olarak veya olmayarak, aslında ortak bir noktada birleşmişlerdir. Bu ortak nokta dinsizliktir. Hangi ideolojiye, hangi dünya görüşüne sahip olursa olsun, bir insanı anarşi ve şiddete iten asıl neden, kendisini bunları yapmaktan alıkoyan bir vicdana ve inanca sahip olmamasıdır.

SONUÇ

Kitabın başından beri vurguladığımız gibi insanları şiddete ve vahşete yönelten sebep, vicdanlarını kullanmamaları, Allah'a karşı sorumlu olduklarını ve ahirette yaptıkları herşeyin hesabını vereceklerini göz ardı etmeleridir. Bu nedenle insanları şiddetten ve terörden uzaklaştırmanın en etkili yöntemi, onları bu yola yönelten sözkonusu cehaleti ortadan kaldırmaktır. Terör karşısında alınması gereken adli, siyasi ve ekonomik tedbirler olduğu açıktır, ancak bu tedbirlerin hiçbiri tek başına terörizmle mücadele etmekte yeterli olmaz. Asıl yapılması gereken teröre temel oluşturan fikri zemini ortadan kaldırmaktır. Bunun için kini, öfkeyi ve nefreti telkin eden tüm ideolojiler ile fikri alanda mücadele edilmesi ve bunların yerine dinin insanlara öğrettiği ahlaki erdemlerin samimiyetle savunulması gerekir.

Kitap boyunca incelediğimiz gibi, bütün bu ideolojilerin en önemli dayanak noktası Darwinizm'dir. Bilimsel olarak tamamen çökmüş, akıl ve mantık dışı olduğu ispatlanmış olan bu teorinin bugün halen ayakta tutulmaya çalışılmasının tek sebebi de teoriye olan ideolojik bağlılıktır. Dolayısıyla bu temel ortadan kaldırıldığında, bu ideolojilerin üzerinde geliştikleri zemin de ortadan kaldırılmış olacaktır. Bu nedenle Darwinizm ile yapılan fikri mücadele, insanlığa huzur, barış ve güvenlik getirebilmek için yürütülen çalışmaların temel noktasını oluşturmaktadır.

Bu fikri mücadelenin bir aşaması, söz konusu ideolojilerin gerçek yüzünün deşifre edilmesi, yanılgılarının ve yanlışlarının gözler önüne serilmesidir. Diğer önemli bir aşaması ise, insanlara gerçek huzuru ve barışı getirecek olan din ahlakının anlatılmasıdır. Günümüzde insanların büyük kısmı gerçek dini bilmedikleri için dinsizliğin etkisi altına girmektedir. Bu nedenle hak dinin anlatılması, Allah'ın insanlara emrettiği güzel ahlakın tüm dünyaya tanıtılması bu ahlakı bilen ve yaşayanların üzerinde büyük bir sorumluluktur.

Bugün dünya genelinde Deccal'in sistemi, yani anarşi, kargaşa ve kaos hakimdir. Ancak her kötülüğün olduğu gibi Deccal'in düzeninin de bir sonu vardır. Allah tarih boyunca suçlu-günahkar ve bozguncu olan pek çok toplumu ve grubu helak etmiştir. Zalimlik ve acımasızlık üzerine kurulu, şiddete ve teröre başvuran, insanlara zulmeden her türlü topluluğun ve akımın sonu aynıdır. Her anarşist, her terörist sonunda helak olur. Anarşiyi ve terörü destekleyen her millet yok olur. Zulmeden, hiçbir zaman payidar olmaz. Kuran'da zalim bir topluluğun sonu şöyle bildirilmektedir:

Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır. (Enam Suresi, 45)

Kuşkusuz Deccal'in uğrayacağı son da bundan farklı olmayacaktır. Bu nedenle şiddete ve teröre başvuranların benzer bir sona uğramaktan sakınmaları için bu yoldan

dönmeleri gerekir. Allah zulümlerinden ve günahlarından sonra iyiliğe dönenlerin hatalarını bağışlayacağını bildirmektedir. İnsanların din ahlakını bilmeden, cehalet sonucu işlediklerinden dolayı Allah onları sorumlu tutmaz. Allah çok bağışlayan ve çok esirgeyendir, rahmet sahibidir. Bu nedenle anarşi çıkaranların, insanlara zarar vermiş olanların 'bu yoldan dönmek için artık çok geç' diye düşünmemeleri gerekir. Anarşi ve terörden dönmek hiçbir zaman için geç değildir. Bu kişilerin yapmaları gereken samimi bir kalp ile Allah'a tevbe etmeleri ve yaptıklarından tamamen vazgeçmeleridir. Allah cahillikle kötülük işleyip, bunun ardından bağışlanma dileyenleri affedeceğini bir ayette şu şekilde belirtmektedir:

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir." (Enam Suresi, 54)

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar. Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.[39]

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** [40]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** [41]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. [42]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. [43]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? [44]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer

kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. [45]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. [46]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. [47]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. [48]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. [49]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. [50]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. [51]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu

süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[52]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. [53]

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. [54]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. [55]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. [56]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. [57]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim

adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne

gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın

yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. [58]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi’nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece

saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. [59]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1-P.M. Wise, M.J. Olsson, W.S. Cain, "Quantification of Odor Quality", Chemical Senses 25, Oxford University Press, 2000, s. 429-443.

2- M. Chastrette, "Trends in structure–odor relationships", SAR QSAR Environ. Res. 6, 1997, s. 215-254.

3- P. Whitfield, D.M. Stoddard, "Hearing, Taste, and Smell; Pathways of Perception", Torstar Books, Inc., New York, 1984. (http://www.macalester.edu/~psych/whathap/UBNRP/Smell/nasal.html)

4- Maya Pines, "Finding the Odorant Receptors", Howard Hughes Medical Institute, 2001, http://www.hhmi.org/senses/d/d120.htm.

5- Diane Ackerman, A Natural History of the Senses, Vintage Books Edition, 1995, s. 6.

6-Philip Morrison, "The Silicon Gourmet", Scientific American, Nisan 1997, s.92.

7- Stuart Firestein, "Olfactory Receptor Neurons", Encyclopedia of Life Sciences, Aralık 2000, http://www.els.net.

8- Heinz Breer, "Olfaction", Encyclopedia of Life Sciences, Ağustos 1999, http://www.els.net.

9- Heinz Breer, "Olfaction", Encyclopedia of Life Sciences, Ağustos 1999, http://www.els.net.

10- Heinz Breer, "Olfaction", Encyclopedia of Life Sciences, Ağustos 1999, http://www.els.net.

11- Britannica CD 2000 Deluxe Edition, "Chemoreception: Process of olfaction".

12- Diane Ackerman, A Natural History of the Senses, Vintage Books Edition, 1995, s. 46.

13- "Research Uncovers Details Of How Sense Of Smell Works", Science Daily Magazine, 1998, http://www.sciencedaily.com/releases/1998/01/980112064707.htm

14- J. E. Amoore, "Molecular Basis of Odor", C.C. Thomas, Pub., Springfield, 1970.

15- L. Turin, "A spectroscopic mechanism for primary olfactory reception", Chemical Senses 21, 1996, s. 773-791.

16- Tim Jacob, "Olfaction", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/olfact1.html.

17- G. Ohloff, "Scent and Fragrances", Springer-Verlag, Berlin Heidelberg, 1994, s.6.

18- John C. Leffingwell, "Olfaction", 2001, http://www.leffingwell.com/olfaction.htm.

19- Heinz Breer, "Olfaction", Encyclopedia of Life Sciences, Ağustos 1999, http://www.els.net.

20- S. Goldberg, J. Turpin, S. Price, "Anisole binding protein from olfactory epithelium evidence for a role in transduction", Chemical Senses & Flavour, 1979, s. 4:207.
21- John C. Leffingwell, "Olfaction-Page 2: The Odorant Binding Proteins", 2001, http://www.leffingwell.com/olfact2.htm.
22- A. Chess, I. Simon, H. Cedar, R. Axel, "Allelic inactivation regulates olfactory receptor gene expression", Cell 78, 1994, s. 823-834.
23- Stuart Firestein, "Olfactory Receptor Neurons", Encyclopedia of Life Sciences, Aralık 2000, http://www.els.net.
24- John C. Leffingwell, "Olfaction", 2001, http://www.leffingwell.com/olfaction.htm.
25- Stuart Firestein, "Olfactory Receptor Neurons", Encyclopedia of Life Sciences, Aralık 2000, http://www.els.net.
26- Eric Chudler, "Brain Facts and Figures", 2001, http://faculty.washington.edu/chudler/facts.html.
27- B. Malnic, J. Hirono, T. Sato, L. Buck, "Combinatorial receptor codes for odors", Cell 96, 5 Mart 1999, s. 713-723.
28- Heinz Breer, "Olfaction", Encyclopedia of Life Sciences, Ağustos 1999, http://www.els.net.
29- John C. Leffingwell, "Olfaction", 2001, http://www.leffingwell.com/olfaction.htm.
30- K. Mori, H. Nagao, Y. Yoshihara, "The Olfactory Bulb: Coding and Processing of Odor Molecule Information", Science 286, 22 Ekim 1999, s. 711-715.
31- Tim Jacob, "Olfaction", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/olfact1.html.
32- Tim Jacob, "Olfaction", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/olfact1.html.
33- P. Mombaerts, F. Wang, C. Dulac, S.K. Chao, A. Nemes, M. Mendelsohn, J. Edmondson, R. Axel, "Visualizing an olfactory sensory map", Cell 87, 15 Kasım 1996, s. 675-686.
34- "Sensing Smell", Howard Hughes Medical Institute Annual Report, 1999, http://www.hhmi.org/annual99/a243.html.
35- Tim Jacob, "Olfaction", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/olfact1.html.
36- L. Buck, R Axel, "A novel multigene family may encode odorant receptors: A molecular basis for odor recognition", Cell 65, 1991, s. 175-187; R. Axel, "The Molecular Logic of Smell", Scientific American, Ekim 1995, s. 154-159.
37- B. Malnic, J. Hirono, T. Sato, L. Buck, "Combinatorial receptor codes for odors", Cell 96, 5 Mart 1999, s. 713-723.
38- "Researchers Discover How Mammals Distinguish Different Odors", Howard Hughes Medical Institute News, 1999, http://www.hhmi.org/news/buck.html.

39- "The Sense Of Smell", 3 Nisan 2000, http://www.edc.com/~jkimball/BiologyPages/O/Olfaction.html.
40- John C. Leffingwell, "Olfaction-Page 5: Recent Events in Olfactory Understanding", 2001, http://www.leffingwell.com/olfact5.htm.
41- R. Axel, "The Molecular Logic of Smell", Scientific American, Ekim 1995, s. 154-159.
42- "A database of human olfactory receptor genes", The Human Olfactory Receptor Data Exploratorium, 2001, http://bioinformatics.weizmann.ac.il/HORDE/humanGenes/.
43- Heinz Breer, "Olfaction", Encyclopedia of Life Sciences, Ağustos 1999, http://www.els.net.
44- Stuart Firestein, "Olfactory Receptor Neurons", Encyclopedia of Life Sciences, Aralık 2000, http://www.els.net.
45- W. Wu, K. Wong, J.H. Chen, Z.H. Jiang, S. Dupuis, J.Y. Wu, Y. Rao, "Directional guidance of neuronal migration in the olfactory system by the protein Slit", Nature 400, 22 Temmuz 1999, s. 331-336.
46- G. Ohloff, "Scent and Fragrances", Springer-Verlag, Berlin Heidelberg, 1994, s. 6.
47- A.I. Spielman, J.G. Brand, W. Yan, "Chemosensory Systems", Encyclopedia of Life Sciences, Haziran 2000.
48- Michael Meredith, "The Vomeronasal Organ", Florida State University, 2001, http://www.neuro.fsu.edu/research/vomer.htm.
49- "The Olfactory System: Anatomy and Physiology", Macalester College, 2001, http://www.macalester.edu/~psych/whathap/UBNRP/Smell/nasal.html.
50- Frank Zufall, Trese Leinders-Zufall, "The Cellular and Molecular Basis of Odor Adaptation", Chemical Senses 25, Oxford University Press, 2000, s. 473-481.
51- R.S. Herz, T. Engen, "Odor memory: review and analysis", Psychonomic Bulletin and Review 3, 1996, no. 3, s. 300-313.
52- Tim Jacob, "Olfaction", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/olfact1.html.
53- R.S. Herz, T. Engen, "Odor memory: review and analysis", Psychonomic Bulletin and Review 3, 1996, no. 3, s. 300-313.
54- Tim Jacob, "Olfaction", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/olfact1.html
55- Selçuk Alsan, "Yemeklerin Tadı, Kokusu", Bilim ve Teknik, Şubat 1999, s. 98-99.
56- "Disorders of Smell", Macalester College, 2001, http://www.macalester.edu/~psych/whathap/UBNRP/Smell/disorders.html.
57- Tim Jacob, "Olfaction", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/olfact1.html.

58- "Nutrition and Appetite", Monell Chemical Senses Center, 1998, http://www.monell.org/researchoverview_h.htm
59- Tim Jacob, "Olfaction", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/olfact1.html.
60- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Aromatherapy".
61- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Aromatherapy".
62- Norma Bennett Woolf, "The nose knows: Canine scents and sensibilities", 2001, http://www.canismajor.com/dog/nose.html.
63- Eric Chudler, "Amazing Animal Senses", 2001, http://faculty.washington.edu/chudler/amaze.html
64- "K9 Olfactory System - Theory of Scent", Eden & Ney Associates Inc., 2000, http://www.policek9.com/Trainers_Digest/theory/theory.html
65- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Domestic Dog"
66- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Bloodhound"
67- L. Wilson Davis, "Go Find! Training Your Dog To Track", Howell Book House, NY., 1974
68- Mark Schrope, "Sniffing danger", New Scientist, 26 Ağustos 2000
69- oanne Cavanaugh Simpson, "Building better sniffers", Johns Hopkins Magazine, Kasım 1999
70- Britannica CD 2000 Deluxe Edition, "fish: Olfaction"
71- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Shark"
72- "Shark Attack!, The Hunt, Smell", NOVA Online, 2001, http://www.pbs.org/wgbh/nova/sharkattack/hotsciencesharks/sensesmell.html
73- "Super Senses", World Magazine, National Geographic Society, Haziran 2000
74- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Salmon (fish)"
75- Britannica CD 2000 Deluxe Edition, "sockeye salmon"
76- Britannica CD 2000 Deluxe Edition, "salmon"
77- Marcia Barinaga, "Salmon Follow Watery Odors Home", Science 286, 22 Ekim 1999, s. 705-706
78- Marcia Barinaga, "Salmon Follow Watery Odors Home", Science 286, 22 Ekim 1999, s. 705-706
79- David Malakoff, "Following the Scent of Avian Olfaction", Science 286, 22 Ekim 1999, s. 704-705
80- David Malakoff, "Following the Scent of Avian Olfaction", Science 286, 22 Ekim 1999, s. 704-705
81- "Mosquitoes have discriminating tastes", CNN Environmental News Network, 26 Ağustos 1999, http://www.cnn.com/NATURE/9908/26/mosquitoes.enn/index.html
82- "Mosquitoes use super senses", BBC News, 21 Ağustos 1999, http://news.bbc.co.uk/hi/english/sci/tech/newsid_426000/426655.stm
83- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Butterflies and Moths"

84- Bente Haarstad, "Insects amazing sense of smell", Ocak 1998, http://www.ntnu.no/gemini/1998-01E/30.html
85- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Butterflies and Moths"
86- T.C. Baker, H.Y. Fadamiro, A.A. Cosse, "Moth uses fine tuning for odour resolution", Nature 393, 11 Haziran 1998, s. 530
87- N.J. Vickers, T.A. Christensen, T.C. Baker, J.G. Hildebrand, "Odour-plume dynamics influence the brain's olfactory code", Nature 410, 22 Mart 2001, s. 466-470
88- Helen Pearson, "Sniffing out smell's secret code", Nature science update, 22 Mart 2001, http://www.nature.com/nsu/010322/010322-12.html
89- Sara Abdulla, "Getting up bees' noses", Nature science update, 12 Kasım 1998, http://www.nature.com/nsu/981112/981112-9.html
90- Jessa Netting, "What's in a smell?", Nature science update, 15 Eylül 2000, http://www.nature.com/nsu/000921/000921-2.html
91- J.S. Hosler, B. H. Smith, "Blocking and the detection of odor components in blends", Journal of Experimental Biology 203, 2000, s. 2797-2806
92- Hoimar Von Ditfurth, "Dinozorların Sessiz Gecesi 3", 2. baskı, Şubat 1997, Alan Yayıncılık s. 134
93- John C. Leffingwell, "Olfaction", 2001, http://www.leffingwell.com/olfaction.htm
94- Marjorie Murray, "Our Chemical Senses: 1. Olfaction", 2001, http://faculty.washington.edu/chudler/chems.html.
95- "The Olfactory System: Anatomy and Physiology", Macalester College, 2001, http://www.macalester.edu/~psych/whathap/UBNRP/Smell/nasal.html.
96- "How The Nose Knows Research On Smell Boosted", Science Daily Magazine, 24 Mayıs 1999, http://www.sciencedaily.com/releases/1999/05/990524040220.htm
97- Michael Pitman, Adam and Evolution, 1984, sf. 67-68 http://www.pathlights.com/ce_encyclopedia/10mut06.htm
98- Julian Huxley, Major Features of Evolution, sf. 7 - http://www.pathlights.com/ce_encyclopedia/10mut06.htm
99- "Researchers Discover How Mammals Distinguish Different Odors", Howard Hughes Medical Institute News, 1999, http://www.hhmi.org/news/buck.html.
100- Heinz Breer, "Olfaction", Encyclopedia of Life Sciences, Ağustos 1999.
101- Earnest A. Hooton, Up From The Ape, New York: McMillan, 1931, s. 332
102- Stuart Firestein, "Olfactory Receptor Neurons", Encyclopedia of Life Sciences, Aralık 2000
103- Stuart Firestein, "Olfactory Receptor Neurons", Encyclopedia of Life Sciences, Aralık 2000
104- G. Fischbach, "Dialogues on the Brain: Overview", The Harvard Mahoney Neuroscience Institute Letter, 1993, vol.2
105- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Fire Fighting".

106- Elise Hancock, "A Primer on Smell", Johns Hopkins Magazine, Eylül 1996.
107- Mia Schmiedeskamp, "Plenty to Sniff At", Scientific American, Mart 2001, http://www.sciam.com/2001/0301issue/0301techbus1.html.
108- Philip Morrison, "The Silicon Gourmet", Scientific American, Nisan 1997, http://www.sciam.com/0497issue/0497wonders.html.
109- Mia Schmiedeskamp, "Plenty to Sniff At", Scientific American, Mart 2001, http://www.sciam.com/2001/0301issue/0301techbus1.html.
110- Pam Frost, "Electronic Nose Inspects Cheese, Hints at Human Sense of Smell", The Ohio State University Research News, 30/9/1998, http://www.acs.ohio-state.edu/units/research/archive/nosetron.htm.
111- New Scientist magazine, Nose Jop 23 Haziran 2001, s. 44-47
112- W. James Harper, "Strengths and Weakness of the Electronic Nose", http://www.fst.ohio-state.edu/FS/nose/sld024.htm
113- Pam Frost, "Electronic Nose Inspects Cheese, Hints at Human Sense of Smell", The Ohio State University Research News, 30/9/1998, http://www.acs.ohio-state.edu/units/research/archive/nosetron.htm.
114- Philip Morrison, "The Silicon Gourmet", Scientific American, Nisan 1997, http://www.sciam.com/0497issue/0497wonders.html.
115- W. James Harper, "Strengths and Weakness of the Electronic Nose", http://www.fst.ohio-state.edu/FS/nose/sld026.htm.
116- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Infancy".
117- Pam Frost, "Electronic Nose Inspects Cheese, Hints at Human Sense of Smell", The Ohio State University Research News, 30/9/1998, http://www.acs.ohio-state.edu/units/research/archive/nosetron.htm.
118- Diane Ackerman, A Natural History of the Senses, Vintage Books Edition, 1995, s. 133.
119- Harold Mc Gee, "Taking Stock of New Flavours", Nature 400, 1 Temmuz 1999, s. 17-18.
120- Ayten Görgün, "Tek başına ne tadın ne kokunun anlamı var", 2000, http://www.hurriyetim.com.tr/tatilpazar/turk/00/03/17/eklhab/08ekl.htm.
121- Selçuk Alsan, "Yemeklerin Tadı, Kokusu", Bilim ve Teknik, Şubat 1999, s. 98-99.
122- Eric Chudler, "That's Tasty", 2001, http://faculty.washington.edu/chudler/tasty.html.
123- A.I. Spielman, J.G. Brand, W. Yan, "Chemosensory Systems", Encyclopedia of Life Sciences, Haziran 2000, http://www.els.net.
124- Stuart Firestein, "Neurobiology: The Good Taste of Genomics", Nature 404, 6 Nisan 2000, s. 552-553.
125- Charles Zuker, "A Matter of Taste", HHMI Bulletin, Haziran 1999, vol. 12, no. 2, s. 10-13.

126- Stephen D. Roper, "Taste: Cellular Basis", Encyclopedia of Life Sciences, Mayıs 1999, http://www.els.net.
127- A.I. Spielman, J.G. Brand, W. Yan, "Chemosensory Systems", Encyclopedia of Life Sciences, Haziran 2000, http://www.els.net.
128- D.V. Smith, R.F. Margolskee, "Making Sense of Taste", Scientific American, Mart 2001, s. 33.
129- D.V. Smith, R.F. Margolskee, "Making Sense of Taste", Scientific American, Mart 2001, s. 33.
130- The International Food Information Council Foundation, "Experiments in Good Taste", Food Insight, Mart-Nisan 1995, http://ificinfo.health.org/insight/exper.htm.
131- Stephen D. Roper, "Taste: Cellular Basis", Encyclopedia of Life Sciences, Mayıs 1999, http://www.els.net.
132- A.I. Spielman, J.G. Brand, W. Yan, "Chemosensory Systems", Encyclopedia of Life Sciences, Haziran 2000, http://www.els.net.
133- Stephen D. Roper, "Taste: Cellular Basis", Encyclopedia of Life Sciences, Mayıs 1999, http://www.els.net.
134- Stephen D. Roper, "Taste: Cellular Basis", Encyclopedia of Life Sciences, Mayıs 1999, http://www.els.net.
135- D.V. Smith, R.F. Margolskee, "Making Sense of Taste", Scientific American, Mart 2001, s. 26-33.
136- H. Matsunami, J.P. Montmayeur, L. Buck, "A family of candidate taste receptors in human and mouse", Nature 404, 6 Nisan 2000, s. 601-604; E. Adler, M.A. Hoon, K.L. Mueller, J. Chandrashekar, N.J. Ryba, C.S. Zuker, "A novel family of mammalian taste receptors", Cell 100, 17 Mart 2000, s. 693-702.
137- Linda Buck, "Search for Taste Receptors Yields Sweet Success", Howard Hughes Medical Institute News, 6 Nisan 2000, http://www.hhmi.org/news/buck2.html.
138- Charles Zuker, "A Matter of Taste", HHMI Bulletin, Haziran 1999, vol. 12, no. 2, s. 10-13.
139- A.I. Spielman, J.G. Brand, W. Yan, "Chemosensory Systems", Encyclopedia of Life Sciences, Haziran 2000, http://www.els.net.
140- M. Encarta Encyclopedia 2000, "Brain (medicine)".
141- Eric Chudler, "Brain Facts and Figures", 2001, http://faculty.washington.edu/chudler/facts.html.
142- A.I. Spielman, J.G. Brand, W. Yan, "Chemosensory Systems", Encyclopedia of Life Sciences, Haziran 2000, http://www.els.net.
143- D.V. Smith, R.F. Margolskee, "Making Sense of Taste", Scientific American, Mart 2001, s. 26-33.
144- Tim Jacob, "Taste", 2001, http://www.cf.ac.uk/biosi/staff/jacob/teaching/sensory/taste.html.

145- A.I. Spielman, J.G. Brand, W. Yan, "Chemosensory Systems", Encyclopedia of Life Sciences, Haziran 2000, http://www.els.net.
146- Charles Zuker, "A Matter of Taste", HHMI Bulletin, Haziran 1999, vol. 12, no. 2, s. 10-13.
147- Diane Ackerman, A Natural History of the Senses, Vintage Books Edition, 1995, s. 21.
148- Diane Ackerman, A Natural History of the Senses, Vintage Books Edition, 1995, s. 130.
149- Gina Smith, "High-Tech Taste Tests", ABCNews, 1999, http://more.abcnews.go.com/sections/tech/cuttingedge/gina990304.html.
150- The International Food Information Council Foundation, "Taste Matters", Food Insight, Temmuz-Ağustos 1999, http://ificinfo.health.org/insight/julaug99/tastematters.htm.
151- Milliyet Resimli Vücut ve Sağlık Ansiklopedisi İşte İnsan, Milliyet Yayınları, s. 13.
152- A.I. Spielman, J.G. Brand, W. Yan, "Chemosensory Systems", Encyclopedia of Life Sciences, Haziran 2000, http://www.els.net.
153- Diane Ackerman, A Natural History of the Senses, Vintage Books Edition, 1995, s. 139.
154- Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
155- Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
156- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
157- Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7
158- Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40
159- Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78
160- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
161- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184
162- B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
163- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
164- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
165- Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

166- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389
167- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
168- Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
169- Time, Kasım 1996
170- S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30
171- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
172- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
173- Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

ARKA KAPAK

Deccal, ahir zamanda (dünyanın son devirlerinde) ortaya çıkacak en büyük negatif gücün adıdır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde genelde bir kişilik olarak tasvir edilmektedir, ancak bu bir kişi olabileceği gibi, şiddete ve vahşete eğilimli, şeytani özelliklere sahip ve insanlara zulmeden bir ideoloji de olabilir.

Bu fikir akımı, adeta bir büyü gibi kitlelere etki eden, tüm saçmalığına ve yanlışlığına rağmen takipçileri olan ve hatta kendi içinde çeşitli mezhepleri bulunan bir akımdır.

Söz konusu akımın, hedefine ulaşmak için en yoğun şekilde kullandığı yöntemlerden biri, savunmasız insanlara yönelik olan şiddet ve terör eylemleridir. Diğer bir deyişle terör, Deccal sisteminin en önemli aracıdır. Bu araç, Deccal sisteminin takipçileri tarafından adeta bir ayin şeklinde, yani büyük bir histeri ve feveran içinde kullanılır.

Bugün halen dünyanın çeşitli bölgelerinde devam eden savaşlar, çatışmalar, kanlı terör eylemleri, vahşi katliamlar, cinayetler ve soykırımlar, Deccal'in eseridir. Bu sistemin ana hedefi, insanları imandan, güzel ahlaktan, sevgiden, şefkatten uzaklaştırıp, onları sevgisiz, saldırgan, vahşetten ve şiddetten zevk alan vahşi birer hayvan haline getirmek ve bu şekilde dünyayı kanlı bir arenaya çevirebilmektir.

Ancak bu planın hiçbir zaman galip gelemeyeceği ve Deccal'in sisteminin mutlaka yok olacağı asla unutulmamalıdır. Oluşturduğu kaosun ve meydana getirdiği fitnenin boyutları her ne olursa olsun, Deccal'in fikir sistemi, hak olmayan tüm diğer fikir akımları gibi Allah'ın bir kanunu gereği yenilmeye ve yok olmaya mahkumdur.